

مرور نظام‌مند روش‌های چندجانبه ارزیابی منظر فرهنگی با بهره‌گیری از فناوری‌های نوین

الهام قادریان^۱، مرتضی ادیب^۲، سعید نوروزیان ملکی^۳، بهزاد ملک‌پور اصل^۲

s_norouzian@sbu.ac.ir*

۱. کارشناسی‌ارشد معماری منظر، دانشگاه شهید بهشتی، ایران

۲. استادیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی، ایران

۳. دانشیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی، ایران

چکیده

منظر فرهنگی حاصل تعامل پیوسته انسان و طبیعت است و ابعاد کالبدی، تاریخی، فضایی، ادراکی، اجتماعی و معنایی را به‌طور هم‌زمان دربر می‌گیرد؛ ازاین‌رو، ارزیابی آن با اتکا به یک روش یا فناوری منفرد، تصویری ناقص از ارزش‌ها و مسائل منظر ارائه می‌دهد. هدف این پژوهش، شناسایی، طبقه‌بندی و مقایسه روش‌های ارزیابی منظر فرهنگی، بررسی فرصت‌ها و محدودیت‌های فناوری‌های نوین در ترکیب با روش‌های ادراکی و مشارکتی و ارائه مسیری مرحله‌بندی‌شده برای ارزیابی چندبعدی منظر فرهنگی است. پژوهش با رویکرد کیفی و روش مرور نظام‌مند در چارچوب بیانیه پریزما انجام شد. یافته‌ها نشان دادند که سامانه اطلاعات جغرافیایی، سنجش از دور، فتوگرامتری، اسکن لیزری و مدل‌سازی سه‌بعدی، دقت مستندسازی و تحلیل فضایی و هندسی را افزایش می‌دهند؛ واقعیت مجازی امکان بازسازی محیط‌های تاریخی، نمایش شرایط موجود و مقایسه سناریوهای مداخله را فراهم می‌کند؛ و ردیابی حرکات چشم و الکتروانسفالوگرافی اطلاعات مکملی درباره توجه، ادراک و واکنش کاربران ارائه می‌دهند. نتیجه پژوهش نشان می‌دهد که ظرفیت اصلی فناوری‌های نوین در جایگزینی روش‌های انسانی نیست، بلکه در پیوند داده‌های فضایی و هندسی با تجربه، ادراک و دانش جامعه قرار دارد. مسیر پیشنهادی شامل شناخت زمینه و دیدگاه‌ها، مستندسازی فضایی و هندسی، شناسایی ارزش‌های غیرمادی، شبیه‌سازی و ارزیابی ادراکی و تلفیق نتایج در تصمیم‌گیری مشارکتی است.

واژگان کلیدی: منظر فرهنگی، ارزیابی بصری، واقعیت مجازی، فناوری‌های نوین، ارزیابی چندبعدی

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۱۲/۱۲

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۵/۵/۱۰

تعداد صفحات: ۱۴

شناسه دیجیتال (doi):

فصلنامه علمی - پژوهشی دانش حفاظت و مرمت

شاپای الکترونیکی: ۳۰۶۰-۶۲۱۷

شاپای چاپی: ۲۵۳۸-۶۰۹۳

۱. مقدمه

و شرایط محیطی دانسته شده است (Sottini et al., 2018, p. 6). این مناظر، جلوه‌های فرهنگی و هویتی جوامع را بازنمایی می‌کنند و به‌عنوان میراث زنده فرهنگی، در حفظ تاریخ و هویت ملی نقشی بنیادین ایفا می‌کنند (Zerbe, 2022, p. 205).

انتقال میان تعاریف منظر و منظر فرهنگی باید نشان دهد که منظر فرهنگی فراتر از یک قالب بصری و دربردارنده مجموعه‌ای از ارزش‌های نمادین، اقتصادی، اجتماعی و اکولوژیکی است. مناظر فرهنگی، علاوه بر وجوه میراثی و هویتی، حامل خدمات متنوع اکوسیستمی شامل خدمات تأمین‌کننده، مانند آب و غذا؛ خدمات تنظیمی، مانند تنظیم

از آغاز قرن بیستم، توجه به منظر به‌عنوان پدیده‌ای حاصل از تعامل انسان و محیط در سیاست‌های فرهنگی و محیط‌زیستی افزایش یافته است. کنوانسیون منظر اروپا یکی از مهم‌ترین تعاریف حقوقی معاصر از منظر را ارائه می‌کند و آن را منطقه‌ای می‌داند که مردم آن را ادراک می‌کنند و ویژگی‌های آن حاصل کنش متقابل عوامل طبیعی و انسانی است (Council of Europe, 2000, p. 3). این تعریف، تأکیدی روشن بر نقش ادراک انسانی در شکل‌دهی ارزش‌ها و اهمیت منظر دارد. در ادامه، مفهوم منظر فرهنگی نتیجه تعامل میان فعالیت‌های تولیدی، منابع طبیعی

این نشریه از قوانین Cope پیروی می‌کند. دسترسی به این مقاله برای همگان آزاد است. هرگونه استفاده غیرتجاری از آن در صورت ارجاع مناسب، مجاز شناخته می‌شود.

(López et al., 2018; Demetrescu et al., 2020). واقعیت مجازی و محیط‌های شبیه‌سازی شده می‌توانند بازسازی مناظر تاریخی، نمایش سناریوهای پیشنهادی و مشارکت ذی‌نفعان در ارزیابی مداخلات را تسهیل کنند (Portman et al., 2015; Hajirasouli et al., 2021). همچنین، ابزارهایی مانند ردیابی حرکات چشم و الکتروانسفالوگرافی^۲، امکان بررسی دقیق‌تر الگوهای توجه، واکنش‌های شناختی و تجربه عاطفی کاربران از محیط را فراهم کرده‌اند (Dupont et al., 2016; Hu & Roberts, 2020).

بررسی مطالعات منتخب در پژوهش حاضر نشان می‌دهد که هرگروه از پژوهش‌ها غالباً بر بخش مشخصی از فرایند ارزیابی منظر تمرکز داشته است. برای نمونه، فنگ و همکاران حساسیت بصری بافت تاریخی را با استفاده از شاخص‌های دید و سامانه اطلاعات جغرافیایی ارزیابی کرده‌اند (Fang et al., 2021); فاگرهولم و همکاران بر نقشه‌برداری خدمات منظر با استفاده از دانش و تجربه ذی‌نفعان محلی تأکید داشته‌اند (Fagerholm et al., 2012); و هرن، داده‌های قوم‌نگارانه، خاطره منظر و دانش فضایی جامعه محلی را در محیط GIS با داده‌های تاریخی و کالبدی تلفیق کرده است (Hearn, 2021). در سطح روش‌شناختی نیز لوپز سانچز و همکاران، فقدان روش‌های یکپارچه و قابل‌استفاده در سیاست‌گذاری را از چالش‌های ارزیابی منظر دانسته و برای پیوند ارزش‌های طبیعی، فرهنگی و خدمات اکوسیستم، یک مدل داده‌ای مبتنی بر شاخص‌ها پیشنهاد کرده‌اند (López et al., 2020). این مطالعات نشان می‌دهند که برخی پژوهش‌ها بر مستندسازی کالبدی و تحلیل فضایی، گروهی بر ادراک بصری، برخی بر خدمات اکوسیستم فرهنگی و مشارکت جامعه محلی و گروهی دیگر بر بازسازی و شبیه‌سازی دیجیتال تأکید دارند. در نتیجه، ارتباط میان داده‌های فضایی و کالبدی، تجربه ادراکی کاربران، ارزش‌های فرهنگی و دانش ذی‌نفعان در بسیاری از مطالعات به‌صورت یکپارچه تبیین نشده است. مسئله اصلی پژوهش حاضر، نبود مسیری منسجم و مرحله‌بندی شده برای استفاده مکمل از روش‌های تاریخی، کالبدی، فضایی، ادراکی و مشارکتی و روشن کردن ظرفیت و محدودیت هریک از آن‌ها در ارزیابی چندبعدی منظر فرهنگی است. تصمیم‌گیری درباره حفاظت، مدیریت یا بهسازی مناظر فرهنگی، بدون شناخت هم‌زمان ویژگی‌های طبیعی و کالبدی، ارزش‌های تاریخی و فرهنگی و تجربه جوامع محلی، ممکن است به نتایج ناقص یا ناسازگار با زمینه منظر منجر شود. همان‌طور که نتایج فاگرهولم و همکاران نشان می‌دهد که ارزیابی‌های کارشناسی و داده‌های جانشین موجود، به‌تنهایی نمی‌توانند همه منافع، ارزش‌های ناملموس و برداشت‌های جامعه محلی از منظر را آشکار کنند و مشارکت ذی‌نفعان برای شناسایی این ارزش‌ها ضرورت دارد (Fagerholm et al., 2012). همچنین، تلفیق مصاحبه، دانش فضایی محلی و GIS می‌تواند خاطرات، نام‌های محلی و اطلاعات مربوط به کاربری‌های گذشته را به داده‌های مکانی قابل‌تحلیل تبدیل کند و شناخت تاریخی منظر را تکمیل نماید (Hearn, 2021). از سوی دیگر، نمونه‌های ارزیابی تلفیقی نشان داده‌اند که ترکیب روش‌های تصمیم‌گیری چندمعیاره با تحلیل فضایی می‌تواند ابعاد تاریخی، اجتماعی، فرهنگی، محیطی و بصری منظر را در یک ساختار مشترک ارزیابی کند (Sang et al., 2022). بنابراین، ارزیابی چندبعدی می‌تواند امکان مقایسه داده‌های حاصل از روش‌های مختلف را فراهم کند و از تصمیم‌هایی جلوگیری نماید که از نظر فنی دقیق‌اند، اما با ارزش‌ها، نیازها و ادراک جامعه محلی هماهنگی ندارند. تلفیق سنجیده فناوری‌های نوین با روش‌های ادراکی و مشارکتی می‌تواند مبنایی برای ارزیابی جامع‌تر، تصمیم‌گیری شفاف‌تر و مدیریت پایدارتر منظر فرهنگی فراهم آورد. بر این اساس، هدف اصلی پژوهش، شناسایی، طبقه‌بندی و مقایسه روش‌های

آبوهوا؛ خدمات فرهنگی، مانند زیبایی‌شناسی، تفریح و احساس تعلق؛ و خدمات حمایتی، مانند چرخه مواد غذایی هستند (Termorshuizen & Opdam, 2009, p. 1040).

چندبعدی بودن منظر فرهنگی، ارزیابی آن را به فرایندی پیچیده تبدیل می‌کند. روش‌هایی که تنها بر عناصر کالبدی یا کیفیت ظاهری محیط تمرکز دارند، نمی‌توانند تمامی ارزش‌ها و معانی موجود در یک منظر را آشکار سازند. ارزیابی منظر فرهنگی، علاوه بر شناسایی ساختار فضایی، عناصر طبیعی و مصنوعی، باید نحوه ادراک مردم، ارزش‌های تاریخی، معانی فرهنگی، کارکردهای اجتماعی و کیفیت تجربه‌شده محیط را نیز بررسی کند. مطالعات ارزیابی بصری نشان داده‌اند که کیفیت منظر تحت‌تأثیر مجموعه‌ای از عوامل، از جمله نوع کاربری زمین، میزان هماهنگی عناصر، طبیعی بودن، تنوع، نظم فضایی و ساختار دید قرار دارد و نمی‌توان آن را به یک شاخص منفرد تقلیل داد (Arriaza et al., 2004; Sottini et al., 2018).

در این میان، خدمات اکوسیستم فرهنگی^۱ به تجربه‌های غیرمادی انسان از محیط مربوط است و موضوعاتی مانند زیبایی، آرامش، هویت، خاطره، تفریح و احساس تعلق به مکان را شامل می‌شود. این خدمات نمی‌توانند فقط از طریق اندازه‌گیری عناصر طبیعی یا کالبدی سنجیده شوند، زیرا بخش مهمی از آن‌ها به برداشت و تجربه مردم وابسته است (Millennium Ecosystem Assessment, 2005; Termorshuizen & Opdam, 2009). برای روشن‌تر شدن نقش خدمات اکوسیستم فرهنگی در ارزیابی منظر، می‌توان به مفهوم «خوشایندی محیط» توجه کرد. پس از شناسایی عناصر طبیعی و مصنوعی، سنجش میزان خوشایندی محیط می‌تواند نشان دهد که مردم چگونه کیفیت بصری یک منظر را تجربه و ارزیابی می‌کنند. در این رویکرد، ویژگی‌هایی مانند نظم، تنوع، هماهنگی، طبیعی بودن، کیفیت دید و وجود عناصر شاخص بررسی می‌شوند (Arriaza et al., 2004; Sottini et al., 2018). این رویکرد، امکان می‌دهد تا ابعاد فرهنگی منظر یعنی نحوه ادراک و ارتباط مخاطبان با محیط به‌صورت کمی و کیفی مورد ارزیابی قرار گیرد و در فرآیندهای تصمیم‌گیری و طراحی حفاظتی لحاظ شود.

از سوی دیگر، دانش بومی و سنتی اکولوژیکی نیز در شکل‌گیری، استمرار و مدیریت مناظر فرهنگی نقش مهمی دارد. این دانش بر تجربه تاریخی جوامع محلی از منابع طبیعی، شیوه‌های استفاده از زمین، مسیرها، نام‌های محلی، آیین‌ها و روش‌های سازگاری با محیط استوار است (Ludwig & Macnaghten, 2020, p. 30). بخشی از ارزش‌های فرهنگی و معنایی منظر ممکن است فقط در حافظه و تجربه ساکنان محلی باقی مانده باشد و از طریق بررسی‌های کالبدی یا اسناد رسمی قابل‌شناسایی نباشد. بنابراین، مشارکت ذی‌نفعان و بهره‌گیری از دانش محلی، نه تنها ابزار گردآوری اطلاعات، بلکه بخشی از فرایند تشخیص ارزش‌ها و تصمیم‌گیری درباره حفاظت و مدیریت منظر محسوب می‌شود. مطالعات مرتبط با خدمات اکوسیستم فرهنگی و برنامه‌ریزی مشارکتی نیز بر ضرورت وارد کردن ارزش‌های اجتماعی، عاطفی و غیرمادی در ارزیابی و مدیریت منظر تأکید کرده‌اند (Della Spina & Giorno, 2021; Gajardo et al., 2023). در دهه‌های اخیر، فناوری‌های نوین مانند واقعیت مجازی^۳، مدل‌سازی سه‌بعدی و تحلیل‌های فضای جغرافیایی (GIS) ظرفیت‌های تازه‌ای برای گردآوری، نمایش، تحلیل و تفسیر داده‌های منظر فرهنگی فراهم کرده‌اند. این ابزارها امکان شبیه‌سازی دقیق، پیش‌بینی تأثیرات طراحی و تقویت تعامل مشارکتی بین ذی‌نفعان را فراهم می‌کنند. فتوگرامتری، اسکن لیزری و مدل‌سازی سه‌بعدی نیز برای ثبت دقیق ویژگی‌های هندسی و مستندسازی ساختارهای تاریخی و مناظر در معرض تغییر به کار می‌روند

شهرنشینی بر هویت تاریخی آن را آشکار ساخت. دمترسکو و همکاران (۲۰۲۰) نیز فرایندی مبتنی بر داده‌های واقعی برای ایجاد نسخه دیجیتال و تعاملی از منظر فرهنگی ارائه کردند. این دسته از مطالعات نشان می‌دهد که واقعیت مجازی و مدل‌سازی سه‌بعدی می‌تواند در مستندسازی، نمایش تغییرات تاریخی و ارزیابی سناریوهای طراحی مؤثر باشد؛ هرچند اعتبار تاریخی مدل، هزینه تجهیزات و نیاز به تخصص فنی از محدودیت‌های آن‌هاست. در زمینه ارزیابی ادراکی و شناختی، سوتینی و همکاران (۲۰۱۸)، کیفیت بصری ادراک‌شده از منظر روستایی را بررسی کردند. در این پژوهش، محدوده مطالعه با استفاده از سامانه اطلاعات جغرافیایی به واحدهای همگن منظر تقسیم و سپس تصاویر منتخب در اختیار پاسخ‌دهندگان قرار گرفت. نتایج نشان داد که نوع کاربری زمین، میزان پراکندگی عناصر و نظام تولید کشاورزی بر نحوه ادراک مردم از منظر اثر دارند و کیفیت بصری منظر ساختاری چندبعدی است. هو و رابرتز (۲۰۲۰) نیز، با هدف توسعه و اعتبارسنجی یک رویکرد مبتنی بر داده برای ارزیابی کیفیت محیط ساخته شده، پاسخ‌های احساسی افراد را در محیط‌های شبیه‌سازی شده بررسی کردند. آن‌ها دریافتند تجربه مطلوب محیط صرفاً به مشاهده عناصر زیبا وابسته نیست و عوامل شناختی و عاطفی نیز در ارزیابی محیط نقش دارند. همچنین، دوپونت و همکاران (۲۰۱۶) با مقایسه نقشه‌های برجستگی بصری و داده‌های ردیابی حرکات چشم، ظرفیت این ابزار را برای شناسایی عناصر جلب‌کننده توجه در تصاویر منظر بررسی کردند. این مطالعات نشان می‌دهند که ترکیب ارزیابی ذهنی کاربران با ابزارهای شناختی می‌تواند شناخت دقیق‌تری از تجربه بصری منظر فراهم کند.

در مطالعات مشارکتی و مرتبط با خدمات اکوسیستم فرهنگی، گاجارادو و همکاران (۲۰۲۳) در پژوهش خود با انجام مصاحبه و بهره‌مندی از دانش جامعه ساحلی در فیلیپین که پیوندهای قوی با اکوسیستم‌های دریایی دارند، خدمات اکوسیستم فرهنگی و ارزش‌های غیرمادی محیط را شناسایی کردند. نتایج این پژوهش بر ضرورت واردکردن احساس مکان، معنویت، هویت و ارزش‌های فرهنگی در ارزیابی اکوسیستم و سیاست‌های محلی تأکید دارد. دلا اسپینا و جورنو (۲۰۲۱) نیز با استفاده از مصاحبه و سامانه پشتیبان تصمیم‌گیری مکان‌های ارزشمند و مسیرهای گردشگری جدید را در پارک ملی سیلا شناسایی و نوعی جغرافیای عاطفی مبتنی بر ادراک ساکنان و بازدیدکنندگان ترسیم کردند. کرناکووی و همکاران (۲۰۲۱) دو رویکرد روش‌شناختی برای کمی‌سازی خدمات اکوسیستم فرهنگی را مقایسه کردند و نشان دادند که روش مبتنی بر نقشه‌برداری دقیق پوشش منظر برای مقیاس محلی مناسب‌تر است، درحالی‌که رویکرد دیگر قابلیت استفاده بیشتری در مقیاس‌های منطقه‌ای و ملی دارد. فاگرهولم و همکاران (۲۰۱۲) نیز با استفاده از نقشه‌برداری مشارکتی، دانش ذی‌نفعان درباره خدمات و ارزش‌های منظر را به اطلاعات مکانی تبدیل کردند. این مطالعات نشان می‌دهند که مشارکت جامعه محلی، امکان شناسایی ارزش‌هایی را فراهم می‌کند که ممکن است در نقشه‌ها و اسناد رسمی ثبت نشده باشند.

در مطالعات مبتنی بر سامانه اطلاعات جغرافیایی، سنچس از دور و مستندسازی مکانی، بنت و همکاران (۲۰۱۲) شیوه‌های مختلف نمایش داده‌های LiDAR هواپرد را برای شناسایی عناصر تاریخی منظر مقایسه کردند و نشان دادند که نوع پردازش و نمایش داده‌ها بر قابلیت تشخیص عوارض میراثی اثر دارد. اورنگو و همکاران (۲۰۱۵) نیز با بهره‌گیری از فتوگرامتری تصاویر هوایی تاریخی، عناصر و ساختارهای منظر گذشته را که بر اثر توسعه یا تغییر کاربری زمین از بین رفته بودند، بازسازی کردند. همچنین، سانچز و همکاران (۲۰۲۰) مدلی مبتنی بر GIS برای سازمان‌دهی شاخص‌های منظر، خدمات اکوسیستم فرهنگی و اطلاعات مدیریتی پیشنهاد کردند. این مطالعات ظرفیت ابزارهای مکانی را برای ثبت

ارزیابی منظر فرهنگی، تحلیل ظرفیت‌ها و محدودیت‌های فناوری‌های نوین در ترکیب با روش‌های ادراکی و مشارکتی و ارائه مسیری تلفیقی برای ارزیابی چندبعدی منظر فرهنگی است. پرسش اصلی پژوهش آن است که: فناوری‌های نوین، در ترکیب با روش‌های ادراکی و مشارکتی، چگونه و با چه فرصت‌ها و محدودیت‌هایی می‌توانند ارزیابی چندبعدی منظر فرهنگی را تقویت کنند؟

پژوهش حاضر با رویکرد کیفی و بر پایه مرور نظام‌مند منابع انجام شده است. پس از مقدمه، پیشینه مطالعات مرتبط بررسی و خلأهای موجود در پژوهش‌های پیشین تبیین می‌شود. سپس مبانی نظری پژوهش، شامل مفهوم منظر فرهنگی، خدمات اکوسیستم فرهنگی، دانش بومی، ادراک منظر و نقش فناوری‌های نوین تشریح می‌گردد. در ادامه، روش مرور نظام‌مند و فرایند شناسایی، غربالگری و انتخاب منابع بر اساس چارچوب PRISMA ارائه می‌شود. مطالعات منتخب در پنج خوشه شامل «روش‌های سنتی و بهسازی منظر»، «واقعیت مجازی و بازسازی سه‌بعدی»، «ارزیابی ادراکی و شناختی»، «روش‌های مشارکتی، ارزش‌گذاری و خدمات اکوسیستم فرهنگی» و «GIS، سنچس از دور و مستندسازی مکانی» تحلیل می‌شوند. در بخش بحث، ظرفیت‌ها، محدودیت‌ها و امکان تلفیق این خوشه‌ها مقایسه شده و در پایان، مسیری برای ارزیابی چندبعدی منظر فرهنگی ارائه می‌شود.

۲. پیشینه مطالعات

پژوهش‌های مرتبط با ارزیابی منظر فرهنگی از روش‌ها و فناوری‌های متنوعی بهره گرفته‌اند. بر اساس رویکرد و روش غالب، مطالعات منتخب را می‌توان در پنج جهت کلی شامل روش‌های سنتی و بهسازی منظر، واقعیت مجازی و بازسازی سه‌بعدی، ارزیابی ادراکی و شناختی، روش‌های مشارکتی و ارزیابی خدمات اکوسیستم فرهنگی و نیز تحلیل‌های مبتنی بر سامانه اطلاعات جغرافیایی، سنچس از دور و مستندسازی مکانی بررسی کرد. برخی پژوهش‌ها به‌طور هم‌زمان از چند روش استفاده کرده‌اند؛ باین‌حال، در این بخش هر مطالعه بر اساس مهم‌ترین روش و دستاورد آن معرفی می‌شود.

در مطالعات مبتنی بر روش‌های سنتی و بهسازی منظر، بمانیان و همکاران (۲۰۱۱)، تمرکز خود را بر بازسازی منظر فرهنگی و حفاظت از هویت فرهنگی و طبیعی یک مجموعه تاریخی قرار دادند. فرایند پیشنهادی آن‌ها شامل تحلیل تاریخی، ثبت اطلاعات، ارزش‌گذاری، حفاظت و مدیریت منظر است. رویکردهایی مانند استفاده از سرویس‌های حفاظت از میراث و پارک‌های ملی نیز در این راستا مورد استفاده قرار می‌گیرند. زارعی (۲۰۲۰) روستا را به منزله یک سکونتگاه انسانی، به طبیعت و منابع محیطی وابسته می‌داند که تأثیر زیادی بر نظام‌های اجتماعی، اقتصادی و کالبدی دارد. این پژوهش نشان داد که توسعه نامناسب می‌تواند ارزش‌های طبیعی، فرهنگی و کالبدی منظر روستایی را در معرض خطر قرار دهد. رحمان (۲۰۲۱) در مطالعه منظر تاریخی روستای هفتاد یزد، با استفاده از تحلیل متون تاریخی، مصاحبه با جامعه محلی و مطالعات میدانی، نقش عناصر طبیعی، تاریخی و فرهنگی را در بهسازی منظر بررسی و پیشنهادهایی متناسب با الگوهای محلی و آیین‌های تاریخی ارائه کرد. این مطالعات بر اهمیت شناخت زمینه تاریخی، ویژگی‌های بومی و تجربه جامعه محلی تأکید دارند؛ باین‌حال، در آن‌ها ظرفیت ابزارهای دیجیتال برای ثبت، تحلیل و نمایش تغییرات فضایی کمتر مورد توجه قرار گرفته است. در مطالعات مرتبط با واقعیت مجازی و بازسازی سه‌بعدی، حاجی‌رسولی و همکاران (۲۰۲۱) در بررسی سکونتگاه تاریخی کندوان، نمونه اولیه پلتفرم یکپارچه واقعیت مجازی را از طریق داده‌های جمع‌آوری شده از محل توسعه دادند. این پلتفرم، تغییرات سکونتگاه را در طول زمان نمایش داد و تأثیر ساخت‌وسازهای جدید و

فراهم می‌کنند. با این حال، در بیشتر پژوهش‌ها، روش‌های تاریخی، کالبدی، فضایی، ادراکی و مشارکتی به صورت منفرد یا گسسته به کار گرفته شده‌اند و ترتیب و نحوه ترکیب آن‌ها در یک فرایند ارزیابی روشن نیست. بنابراین، خلأ اصلی مطالعات موجود، نبود مسیری منسجم و مرحله‌بندی شده برای به کارگیری مکمل این روش‌ها در ارزیابی چندبعدی منظر فرهنگی است. برای مقایسه اهداف، روش‌ها و مهم‌ترین دستاوردهای پژوهش‌های منتخب، نتایج در جدول ۱ ارائه شده است.

تغییرات، تحلیل ساختار فضایی و پشتیبانی از تصمیم‌گیری نشان می‌دهند؛ با این حال، داده‌های مکانی و هندسی به تنهایی نمی‌توانند ارزش‌های معنایی، خاطرات جمعی و تجربه زیسته جامعه را آشکار کنند. در مجموع، مطالعات پیشین نشان می‌دهند که هر رویکرد تنها بخشی از ابعاد منظر فرهنگی را پوشش می‌دهد. روش‌های سنتی و میدانی در شناخت تاریخ، هویت و ویژگی‌های بومی مؤثرند؛ واقعیت مجازی و مدل‌سازی سه‌بعدی امکان بازسازی و نمایش محیط را فراهم می‌کنند؛ ابزارهای ادراکی اطلاعاتی درباره توجه و واکنش کاربران ارائه می‌دهند؛ روش‌های مشارکتی ارزش‌ها و تجربه جامعه محلی را آشکار می‌سازند؛ و GIS، سنجش از دور و فتوگرامتری امکان ثبت و تحلیل دقیق ساختار مکانی و کالبدی منظر را

جدول ۱. مقایسه مطالعات منتخب در زمینه روش‌های ارزیابی منظر فرهنگی و فناوری‌های نوین

Table 1. Comparison of selected studies on cultural landscape assessment methods and emerging technologies

گروه تحلیلی	عنوان پژوهش	نویسنده / سال	هدف	روش پژوهش	نتیجه و دستاورد
روش‌های سنتی و بهسازی منظر	باز زنده سازی منظر فرهنگی تخت سلیمان	بمانیان و همکاران (۲۰۱۱)	باز زنده سازی منظر فرهنگی و حفاظت از هویت تاریخی، طبیعی و فرهنگی مجموعه تخت سلیمان	مرور منابع؛ تحلیل توصیفی-تحلیلی؛ مطالعات میدانی؛ مشاهده محلی و پرسشنامه	ترکیب شناخت تاریخی، ارزش گذاری، حفاظت و مدیریت می‌تواند به حفظ و ارتقای یکپارچگی منظر فرهنگی کمک کند.
	بهسازی منظر روستایی کمسار بزرگ در استان گیلان	زارعی (۲۰۲۰)	بررسی رابطه میان محیط، فرهنگ و زندگی روزمره روستا و ارائه راهکار برای بهسازی منظر	تنظیم نقشه؛ برداشت میدانی؛ مصاحبه با ساکنان؛ نقشه برداری فرهنگی	طرح پیشنهادی بر حفظ ارزش‌های محیطی و کالبدی، بهبود کیفیت زندگی، کنترل اثرات گردشگری و احیای بخش‌های فراموش شده روستا تأکید دارد.
	بهسازی منظر تاریخی روستای هفتادر یزد	رحمان (۲۰۲۱)	ارتقای کیفیت منظر روستا، بهبود زندگی محلی و تقویت گردشگری با احترام به الگوهای بومی	تحلیل متون تاریخی؛ مصاحبه با جامعه محلی؛ مطالعات و برداشت‌های میدانی	مناظر طبیعی، تاریخی و فرهنگی باید هم‌زمان در طرح بهسازی دیده شوند و پیشنهادها بر الگوهای محلی و آیین‌های تاریخی استوار باشند.
واقعیت مجازی و بازسازی سه بعدی	دیجیتالی سازی مبتنی بر واقعیت مجازی برای سایت‌های تاریخی در معرض خطر: کندوان	حاجی رسولی و همکاران (۲۰۲۱)	ثبت تغییرات کندوان، افزایش آگاهی عمومی و ارائه روشی برای دیگر محوطه‌های تاریخی در معرض خطر	مستندسازی سایت؛ پردازش نقشه‌ها و تصاویر؛ ساخت مدل طولی؛ نمایش محیط شبیه سازی شده با هدست واقعیت مجازی	پلتفرم واقعیت مجازی امکان نمایش تغییرات تاریخی و آشکار کردن خطرهای ناشی از ساخت و ساز جدید و شهرنشینی را فراهم کرد.
	نسخه دیجیتال منظرهای فرهنگی با استفاده از فرایند مبتنی بر داده‌های واقعی	Demetrescu et al. (2020)	تولید نسخه دیجیتال واقع گرا و تعاملی از منظر فرهنگی برای نمایش و تجربه آن در مقیاس‌های متنوع	گردآوری داده‌های واقعی؛ بازسازی سه بعدی؛ تلفیق داده‌های مکانی و تصویری؛ تولید محیط تعاملی	نسخه دیجیتال امکان مشاهده و تجربه تعاملی منظر را فراهم می‌کند، اما اعتبار تاریخی و کیفیت داده‌های پایه اهمیت زیادی دارد.

نتیجه و دستاورد	روش پژوهش	هدف	نویسنده / سال	عنوان پژوهش	گروه تحلیلی
نوع کاربری زمین، پراکندگی عناصر و شیوه تولید کشاورزی بر ادراک بصری اثر دارند و کیفیت بصری منظر ساختاری چندبعدی است.	تقسیم محدوده به واحدهای همگن؛ نمونه برداری تصویری؛ نظرسنجی؛ تحلیل آماری	ارزیابی کیفیت بصری درک شده از منظر روستایی و شناسایی عوامل مؤثر بر ترجیح مردم	Sottini et al. (2018)	ادراک بصری منظر روستایی در وال دی چینا آرتینا، توسکانی	ارزیابی ادراکی و شناختی
تجربه خوشایند محیط فقط به مشاهده عناصر زیبا وابسته نیست و داده‌های EEG میتوانند شواهد تکمیلی برای ارزیابی محیط فراهم کنند.	واقعیت مجازی؛ EEG؛ سنجش پاسخ‌های احساسی و مقایسه با ارزیابی کیفیت طراحی	توسعه و اعتبارسنجی روشی مبتنی بر داده برای سنجش پاسخ‌های احساسی به محیط‌های شبیه‌سازی شده	Hu & Roberts (2020)	ارزیابی محیط ساخته شده در محیط واقعیت مجازی با رویکرد علوم اعصاب	
ردیابی چشم مشخص می‌کند مخاطبان به کدام عناصر بیشتر توجه می‌کنند و می‌تواند ارزیابی بصری را از حالت صرفاً ذهنی دقیق‌تر کند.	نمایش تصاویر منظر؛ ثبت حرکات چشم؛ تولید نقشه تمرکز؛ مقایسه با نقشه‌های برجستگی بصری	بررسی ظرفیت ردیابی چشم و نقشه‌های برجستگی برای شناخت الگوی توجه افراد هنگام مشاهده تصاویر منظر	Dupont et al. (2016)	مقایسه نقشه‌های برجستگی بصری و داده‌های ردیابی چشم در ارزیابی تأثیر بصری منظر	
مکان‌های ارزشمند و مسیرهای گردشگری جدید بر پایه ادراک کاربران و روابط عاطفی آنان با قلمرو شناسایی و نوعی جغرافیای عاطفی ترسیم شد.	سامانه پشتیبان تصمیم‌گیری فضایی؛ مدل ارزش‌های فرهنگی؛ مصاحبه عمیق با ساکنان و بازدیدکنندگان	افزایش آگاهی جامعه درباره ارزش‌های پارک و طراحی مشترک راهبردهای گردشگری و مدیریت مکان‌های فرهنگی	Della Spina & Giorno (2021)	پروژه منظر فرهنگی پارک ملی سیلا در ایتالیا	مشارکت، ارزش‌گذاری و خدمات اکوسیستم فرهنگی
روش مبتنی بر نقشه برداری دقیق برای مقیاس محلی مناسب‌تر است و روش دوم قابلیت استفاده بیشتری در مقیاس منطقه‌ای و ملی دارد.	نقشه برداری میدانی؛ ارزیابی پوشش منظر؛ سنجش حفاظت، بومی بودن و اصالت اکوسیستم‌ها	مقایسه دو روش برای کمی‌سازی خدمات اکوسیستم فرهنگی و حمایت از توسعه اکوتوریسم	Krnáčová et al. (2021)	مقایسه روش‌های ارزیابی خدمات اکوسیستمی برای توسعه گردشگری پایدار	
ارزش‌های غیرمادی مانند احساس مکان، معنویت، الهام و هویت باید در ارزیابی اکوسیستم و سیاست‌های محلی وارد شوند.	مصاحبه نیمه ساختاریافته؛ استفاده از دانش جامعه ساحلی؛ تهیه نقشه‌های فضایی خدمات فرهنگی	شناسایی خدمات اکوسیستم فرهنگی، مکان‌های ارائه این خدمات، میزان اهمیت و تهدیدهای موجود	Gajardo et al. (2023)	ارزش‌های فرهنگی خدمات اکوسیستمی در خلیج تایتای، فیلیپین	
PPGIS می‌تواند ارزش‌هایی را آشکار کند که در اسناد رسمی دیده نمی‌شوند و مشارکت جامعه را در ارزیابی و مدیریت منظر افزایش دهد.	GIS مشارکتی؛ مصاحبه و نقشه‌گذاری مشارکتی؛ ثبت مکان‌های دارای ارزش اجتماعی، فرهنگی و معیشتی	تبدیل دانش جامعه محلی درباره خدمات و ارزش‌های منظر به اطلاعات مکانی قابل استفاده	Fagerholm et al. (2012)	نقشه برداری دانش ذینفعان محلی در ارزیابی خدمات منظر	

نتیجه و دستاورد	روش پژوهش	هدف	نویسنده / سال	عنوان پژوهش	گروه تحلیلی
نوع پردازش و نمایش داده ها بر میزان شناسایی عناصر تاریخی اثر دارد و انتخاب روش باید با نوع عارضه و مقیاس مطالعه هماهنگ باشد.	پردازش داده های LiDAR؛ تولید مدل های مختلف نمایش سطح؛ مقایسه قابلیت تشخیص عوارض میراثی	بررسی تأثیر شیوه های مختلف پردازش و نمایش داده های LiDAR بر شناسایی عناصر تاریخی منظر	Bennett et al. (2012)	مقایسه روش های نمایش داده های LiDAR هابرد برای شناسایی عوارض میراثی	GIS، سنجش از دور و مستندسازی مکانی
پردازش تصاویر تاریخی می تواند عوارض حذف شده یا کم دید را بازیابی کند و برای تحلیل تحول بلندمدت منظر به کار رود.	فتوگرامتری تصاویر هوایی تاریخی؛ تولید مدل های ارتفاعی؛ تحلیل چندزمانه منظر	بازسازی عناصر و ساختارهای منظر گذشته که بر اثر توسعه یا تغییر کاربری از بین رفته اند	Orengo et al. (2015)	بازشناسی منظرهای تاریخی پنهان با فتوگرامتری تصاویر هوایی	
GIS می تواند علاوه بر نمایش نقشه، اطلاعات طبیعی، فرهنگی و مدیریتی را یکپارچه کرده و از تصمیم گیری و مقایسه گزینه ها پشتیبانی کند.	مرور و انتخاب شاخص ها؛ طراحی مدل داده؛ تلفیق لایه های مکانی و اطلاعات مدیریتی	ارائه ساختاری برای سازماندهی شاخص های منظر و خدمات اکوسیستم فرهنگی در یک سامانه GIS	López Sánchez et al. (2020)	مدل داده های مبتنی بر GIS برای مدیریت میراث و شاخص های منظر	

۳. مبانی نظری

ناملموس مانند خاطره، هویت، نام های محلی، دانش سنتی و احساس تعلق ارتباط دارند (Taylor, 2009; Stephenson, 2008). استفسن در مدل ارزش های فرهنگی، ارزش های منظر را در سه مؤلفه مرتبط شامل «صورت ها»، «رویه ها» و «روابط» تبیین می کند. صورت ها به عناصر طبیعی و ساخته شده، رویه ها به فعالیت ها و شیوه های استفاده از منظر و روابط به پیوندهای تاریخی، عاطفی و معنایی مردم با مکان اشاره دارند. بر این اساس، ارزیابی منظر فرهنگی هنگامی جامع تر است که علاوه بر عناصر قابل مشاهده، فعالیت های جاری، فرایندهای تاریخی و معانی منسوب به محیط را نیز بررسی کند (Stephenson, 2008).

از این رو، در پژوهش حاضر منظر فرهنگی پدیده ای چندبعدی در نظر گرفته می شود که ابعاد طبیعی، کالبدی، تاریخی، فضایی، ادراکی، اجتماعی و معنایی آن با یکدیگر ارتباط دارند. ارزیابی تک بعدی، ممکن است بخشی از ویژگی های منظر را با دقت ثبت کند، اما نمی تواند به تنهایی رابطه میان ساختار محیط، تجربه مردم و ارزش های فرهنگی را توضیح دهد.

۳.۲. ارزش های منظر و خدمات اکوسیستم فرهنگی

ارزش های منظر فرهنگی از تعامل میان ویژگی های محیط و شیوه ادراک، استفاده و تفسیر آن توسط مردم شکل می گیرند. این ارزش ها ممکن است تاریخی، هویتی، زیبایی شناختی، اجتماعی، اقتصادی، معنوی یا اکولوژیکی باشند و برای گروه های مختلف ذی نفعان اهمیت یکسانی نداشته باشند. بنابراین، ارزش منظر ویژگی ثابتی نیست که صرفاً توسط کارشناسان تعیین شود، بلکه به زمینه فرهنگی، تجربه کاربران و رابطه آن ها با مکان نیز وابسته است (Stephenson, 2008; Taylor, 2009).

مفهوم خدمات اکوسیستم، رابطه میان فرایندهای اکولوژیکی و رفاه انسان را تبیین می کند. ارزیابی هزاره اکوسیستم، این خدمات را در چهار گروه تأمین کننده، تنظیمی، فرهنگی و حمایتی دسته بندی کرده است (Millennium Ecosystem Assessment, 2005). در طبقه بندی

مبانی نظری پژوهش حاضر بر چهار محور اصلی استوار است: مفهوم و ابعاد منظر فرهنگی، ارزش های منظر و خدمات اکوسیستم فرهنگی، دانش بومی و مشارکت ذی نفعان و نقش فناوری های نوین در ارزیابی چندبعدی منظر. ارتباط این محورها از آنجا اهمیت دارد که منظر فرهنگی صرفاً یک ساختار طبیعی یا کالبدی نیست، بلکه در نتیجه تعامل تاریخی انسان و محیط شکل می گیرد و واجد ارزش های فضایی، تاریخی، ادراکی، اجتماعی و معنایی است. بنابراین، ارزیابی آن نیز مستلزم ترکیب داده های عینی محیط با تجربه، ادراک و دانش جوامع مرتبط با منظر است.

۳.۱ مفهوم و ابعاد منظر فرهنگی

کنوانسیون منظر اروپا، منظر را «منطقه ای که مردم آن را ادراک می کنند و ویژگی آن حاصل کنش و تعامل عوامل طبیعی و انسانی است تعریف می کند (Council of Europe, 2000, Art. 1). این تعریف نشان می دهد که منظر فقط مجموعه ای از عناصر قابل مشاهده نیست و ادراک مردم نیز در شناسایی ویژگی و کیفیت آن نقش دارد. در همین راستا، دستورالعمل اجرایی کنوانسیون میراث جهانی، مناظر فرهنگی را آثاری ترکیبی از طبیعت و انسان معرفی می کند که تحول جوامع انسانی و سکونت آن ها را در طول زمان و تحت تأثیر فرصت ها و محدودیت های طبیعی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی نشان می دهند (UNESCO World Heritage Centre, 2008, para. 47 & Annex 3).

منظر فرهنگی حاصل فرایندی مستمر است که طی آن شیوه های استفاده از زمین، نظام های تولید، الگوهای سکونت، آیین ها، روابط اجتماعی و ارزش های فرهنگی در ساختار محیط بازتاب می یابند. بنابراین، چنین منظری نه یک اثر ثابت، بلکه پدیده ای پویا است که در نتیجه تغییرات اجتماعی، اقتصادی، محیطی و فناوریانه دگرگون می شود. در این دیدگاه، عناصر ملموس مانند معماری، راه ها، مزارع و ساختار طبیعی با عناصر

همچنین می‌توانند شاخص‌های منظر و اطلاعات مدیریتی را در ساختاری قابل‌مقایسه و قابل‌به‌روزرسانی قرار دهند (López Sánchez et al., 2020).

فناوری‌هایی مانند فتوگرامتری، اسکن لیزری، پهپاد و مدل‌سازی سه‌بعدی امکان ثبت دقیق ویژگی‌های هندسی، مستندسازی وضعیت موجود و بررسی تغییرات عناصر تاریخی را فراهم می‌کنند. مدل‌سازی اطلاعات میراثی نیز می‌تواند داده‌های هندسی را با اطلاعات تاریخی، مصالح، آسیب‌ها و مراحل مداخله مرتبط سازد (López et al., 2018). در مقیاس منظر، فرایند تولید نسخه دیجیتال می‌تواند ساختارهای ساخته‌شده، محیط طبیعی و داده‌های مکانی را در یک محیط تعاملی و چندمقیاسی ادغام کند (Demetrescu et al., 2020).

واقعیت مجازی امکان مشاهده و تجربه محیط‌های موجود، تاریخی یا پیشنهادی را پیش از اجرای مداخله فراهم می‌کند. این فناوری می‌تواند برای نمایش سناریوهای طراحی، مقایسه گزینه‌های حفاظتی و تسهیل ارتباط میان متخصصان و ذی‌نفعان استفاده شود. با این حال، اعتبار نتایج آن به کیفیت داده‌های پایه، دقت بازسازی و نحوه طراحی محیط شبیه‌سازی شده وابسته است و محیط مجازی نباید معادل کامل تجربه واقعی منظر تلقی شود (Portman et al., 2015; Demetrescu et al., 2020).

ابزارهای ادراکی و شناختی مانند ردیابی حرکات چشم و الکتروانسفالوگرافی می‌توانند اطلاعات مکملی درباره الگوهای توجه، واکنش‌های عاطفی و نحوه تجربه کاربران فراهم کنند. ردیابی چشم مشخص می‌کند کاربران هنگام مشاهده تصاویر منظر به کدام عناصر توجه بیشتری دارند و امکان مقایسه نقشه‌های توجه با ویژگی‌های بصری محیط را فراهم می‌آورد (Dupont et al., 2016). ترکیب واقعیت مجازی و EEG نیز برای بررسی پاسخ‌های احساسی به محیط ساخته‌شده به کار رفته است، هرچند این داده‌ها باید در کنار گزارش ذهنی کاربران و زمینه فرهنگی محیط تفسیر شوند (Hu & Roberts, 2020).

فناوری‌های نوین به‌تنهایی جایگزین روش‌های تاریخی، میدانی و مشارکتی نیستند. داده‌های دقیق هندسی ممکن است شکل و موقعیت عناصر را ثبت کنند، اما الزاماً خاطره، هویت و معنای مکان را نشان نمی‌دهند. در مقابل، مصاحبه و مشارکت اجتماعی ارزش‌های فرهنگی را آشکار می‌کنند، اما ممکن است دقت مکانی و قابلیت مقایسه کافی نداشته باشند. بنابراین، کارکرد اصلی فناوری‌های نوین در این پژوهش، تکمیل و مرتبط‌ساختن انواع داده‌ها و نه حذف روش‌های انسانی و زمینه‌محور است.

در این پژوهش، بهسازی به‌عنوان یک نظریه مستقل در نظر گرفته نمی‌شود، بلکه یکی از زمینه‌های کاربرد نتایج ارزیابی است. شناخت هم‌زمان ارزش‌های تاریخی و فرهنگی، ساختار فضایی و کالبدی، خدمات اکوسیستم فرهنگی و ادراک ذی‌نفعان می‌تواند مبنای انتخاب اقدامات حفاظتی، مدیریتی یا بهسازی متناسب با ویژگی‌های هر منظر باشد. بر همین اساس، یافته‌های پژوهش در ادامه بر مقایسه ظرفیت‌ها و محدودیت‌های پنج گروه روش و ارائه مسیری مرحله‌بندی‌شده برای استفاده مکمل از آن‌ها متمرکز می‌شود.

۴. روش پژوهش

پژوهش حاضر با رویکرد کیفی و به روش مرور نظام‌مند انجام شده است. هدف پژوهش، شناسایی، طبقه‌بندی و مقایسه روش‌های ارزیابی منظر فرهنگی، تحلیل ظرفیت‌ها و محدودیت‌های فناوری‌های نوین در ترکیب با روش‌های ادراکی و مشارکتی و ارائه مسیری پیشنهادی و مرحله‌بندی‌شده برای تقویت ارزیابی چندبعدی منظر فرهنگی است. واحد تحلیل در این پژوهش، منابع علمی مرتبط با ارزیابی منظر فرهنگی بود که دست‌کم یکی از ابعاد تاریخی، کالبدی، فضایی، ادراکی، فرهنگی، مشارکتی یا فناورانه

CICES، خدمات نهایی در سه گروه تأمین‌کننده، تنظیم و نگهداری و فرهنگی سازمان‌دهی می‌شوند. بنابراین، این دو نظام طبقه‌بندی نباید با یکدیگر ترکیب شوند؛ یکی چهار گروه دارد و دیگری ساختار سه‌گانه متفاوتی را به کار می‌گیرد (Haines-Young & Potschin-Young, 2018).

خدمات اکوسیستم فرهنگی به منافع و تجربه‌های غیرمادی حاصل از تعامل انسان و محیط مربوط هستند و موضوعاتی مانند کیفیت زیبایی‌شناختی، تفریح، آموزش، معنویت، هویت، خاطره و احساس تعلق به مکان را در برمی‌گیرند. این خدمات به‌دلیل ماهیت ادراکی و زمینه‌مند خود، کمتر از خدمات مادی در برنامه‌های مدیریتی و ارزیابی‌های متعارف بازنمایی می‌شوند. شناسایی آن‌ها نیازمند ترکیب داده‌های محیطی با روش‌هایی مانند مصاحبه، پرسش‌نامه، مشاهده، ارزش‌گذاری مشارکتی و نقشه‌برداری ادراکی است (Milcu et al., 2013; Termorshuizen & Opdam, 2009).

در ارزیابی منظر فرهنگی، خدمات اکوسیستم فرهنگی می‌توانند ارتباط میان ویژگی‌های طبیعی و کالبدی محیط و ارزش‌های تجربه‌شده جامعه را روشن کنند. برای مثال، یک عنصر طبیعی ممکن است علاوه بر کارکرد اکولوژیکی، واجد ارزش زیبایی‌شناختی، آیینی، آموزشی یا هویتی نیز باشد. در نتیجه، تحلیل خدمات فرهنگی کمک می‌کند مکان‌ها و عناصری شناسایی شوند که اهمیت آن‌ها صرفاً از طریق اندازه‌گیری‌های کالبدی یا محیط‌زیستی آشکار نمی‌شود.

۳.۳. دانش بومی و مشارکت ذی‌نفعان

دانش بومی و سنتی اکولوژیکی حاصل تجربه انباشته جوامع در تعامل طولانی‌مدت با محیط است. این دانش می‌تواند اطلاعاتی درباره شیوه‌های استفاده از زمین، مدیریت منابع، مسیرها، نام‌های محلی، آیین‌ها، الگوهای تولید و روش‌های سازگاری با محیط فراهم کند. با این حال، ادغام دانش بومی در فرایندهای فناورانه و تصمیم‌گیری نباید به استخراج ساده اطلاعات از جامعه محدود شود؛ بلکه باید نقش صاحبان این دانش، تفاوت نظام‌های معرفتی و زمینه اجتماعی تولید اطلاعات نیز در نظر گرفته شود (Ludwig & Macnaghten, 2020).

روش‌های مشارکتی امکان می‌دهند ارزش‌ها و مکان‌هایی شناسایی شوند که ممکن است در داده‌های رسمی، نقشه‌های کارشناسی یا مستندات کالبدی ثبت نشده باشند. فاگروهولم و همکاران با استفاده از نقشه‌برداری مشارکتی نشان دادند که دانش ذی‌نفعان محلی را می‌توان به داده‌های مکانی درباره خدمات و ارزش‌های منظر تبدیل کرد. نتایج این روش می‌تواند شناخت مکان‌های دارای ارزش اجتماعی، فرهنگی، معیشتی و خاطره‌ای را تکمیل کند (Fagerholm et al., 2012).

بنابراین، مشارکت ذی‌نفعان در ارزیابی منظر فقط ابزاری برای تأیید نتایج کارشناسی نیست، بلکه یکی از منابع اصلی شناسایی ارزش‌ها و تفسیر داده‌هاست. روش‌هایی مانند مصاحبه نیمه‌ساختاریافته، کارگاه مشارکتی، نقشه‌گذاری ارزش‌ها و بررسی تجربه کاربران می‌توانند داده‌های تاریخی، فضایی و کالبدی را با معانی فرهنگی و تجربه زیسته جامعه مرتبط سازند.

۳.۴. فناوری‌های نوین در ارزیابی چندبعدی منظر فرهنگی

فناوری‌های نوین، ظرفیت گردآوری، پردازش، نمایش و تحلیل داده‌های منظر را افزایش داده‌اند. سامانه اطلاعات جغرافیایی می‌تواند لایه‌های طبیعی، تاریخی، کالبدی، فرهنگی و مدیریتی را در محیطی مشترک سازمان‌دهی کند و برای بررسی روابط فضایی، تغییرات زمانی و تعیین مناطق دارای اولویت حفاظتی به کار رود. مدل‌های مبتنی بر GIS

ترجیحات بصری، ۱۱۳ مطالعه خدمات اکوسیستم فرهنگی و ۱۳ مطالعه بهسازی منظر بودند که مجموع آن‌ها ۲۱۹ مطالعه است.

۴.۴. استخراج و تحلیل داده‌ها

برای هر منبع، اطلاعاتی شامل نویسنده و سال انتشار، محدوده و نوع منظر، هدف مطالعه، روش گردآوری داده‌ها، فناوری یا ابزار مورد استفاده، نوع داده تولیدشده، بعد مورد ارزیابی منظر، یافته‌های اصلی و فرصت‌ها و محدودیت‌های گزارش‌شده استخراج شد. داده‌ها در Microsoft Excel ثبت و با روش تحلیل محتوای کیفی بررسی شدند. کدگذاری اولیه بر اساس ابعاد تاریخی، کالبدی، فضایی، ادراکی، فرهنگی، کارکردی و مشارکتی انجام شد. سپس کدهای مشابه بر اساس نوع روش و فناوری غالب در پنج خوشه شامل «روش‌های سنتی و بهسازی منظر»، «واقعیت مجازی و بازسازی سه‌بعدی»، «ارزیابی ادراکی و شناختی»، «روش‌های مشارکتی، ارزش‌گذاری و خدمات اکوسیستم فرهنگی» و GIS، سنجش از دور و مستندسازی مکانی» سازمان‌دهی شدند. در مطالعاتی که هم‌زمان از چند روش بهره گرفته بودند، طبقه‌بندی بر اساس روش غالب و مهم‌ترین دستاورد آن مطالعه انجام شد.

برای گزارش توزیع موضوعی اولیه، ۲۱۹ منبع بر اساس کلیدواژه غالب در شش حوزه منظر فرهنگی^۴ (۲۲ عنوان)، منظر روستایی^۵ (۱۵ عنوان)، واقعیت مجازی (۳۴ عنوان)، ترجیحات بصری^۶ (۲۲ عنوان)، خدمات اکوسیستم فرهنگی (۱۱۳ عنوان) و بهسازی^۷ منظر (۱۳ عنوان) (شکل ۱) دسته‌بندی شدند. این دسته‌بندی توصیفی از پنج خوشه تحلیلی یافته‌ها متمایز است. در نهایت، با مقایسه نوع داده، ظرفیت‌ها، محدودیت‌ها و امکان ترکیب روش‌های موجود، مسیر پیشنهادی پژوهش برای ارزیابی چندبعدی منظر فرهنگی تدوین شد. در پژوهش حاضر هیچ یک از فناوری‌ها به‌صورت میدانی اجرا نشده‌اند و نتایج بر تحلیل کاربرد آن‌ها در مطالعات پیشین استوار است.

جدول ۲. کلمات کلیدی جستجو شده در پایگاه‌های اطلاعاتی
Table 2. Keywords searched in the databases

ردیف	کلمات کلیدی	معادل انگلیسی
کلیدواژه ۱	منظر فرهنگی	Cultural Landscape
کلیدواژه ۲	منظر روستایی	Rural Landscape
کلیدواژه ۳	واقعیت مجازی	Virtual Reality
کلیدواژه ۴	ترجیحات بصری	Visual Preferences
کلیدواژه ۵	خدمات اکوسیستم فرهنگی	Cultural Ecosystem Services
کلیدواژه ۶	بهسازی منظر	Landscape Improvement

منظر را بررسی کرده بودند. فرایند شناسایی، حذف موارد تکراری، غربالگری عنوان و چکیده، ارزیابی متن کامل و انتخاب منابع با استفاده از نمودار جریان PRISMA گزارش شد تا مراحل ورود و حذف مطالعات به‌صورت روشن و قابل‌پیگیری ارائه شود. در این پژوهش به‌عنوان راهنمای گزارش فرایند مرور به کار رفته و تحلیل داده‌ها با استفاده از تحلیل محتوای کیفی انجام شده است.

۴.۱. منابع اطلاعاتی و راهبرد جست‌وجو

جست‌وجوی منابع در دو پایگاه Web of Science و مگیران انجام شد. Web of Science برای شناسایی مطالعات بین‌المللی و مگیران برای دستیابی به منابع فارسی مرتبط انتخاب شدند. دامنه زمانی جست‌وجو، منابع منتشرشده از ابتدای سال ۲۰۰۰ تا پایان سال ۲۰۲۴ را در بر گرفت. کلیدواژه‌ها بر اساس مفاهیم اصلی پژوهش شامل منظر فرهنگی، منظر روستایی، واقعیت مجازی، ترجیحات بصری، خدمات اکوسیستم فرهنگی و بهسازی منظر و معادل‌های انگلیسی آن‌ها انتخاب شدند. برای افزایش دقت بازیابی، معادل‌ها و واژه‌های مرتبط با ارزیابی منظر و فناوری‌هایی مانند GIS، فتوگرامتری، اسکن لیزری، مدل‌سازی سه‌بعدی، ردیابی چشم و EEG نیز در ترکیب‌های جست‌وجو به کار رفتند. کلیدواژه‌های فارسی و انگلیسی مورد استفاده در جدول ۲ و نتایج فرایند شناسایی و غربالگری منابع در شکل ۱ ارائه شده‌اند.

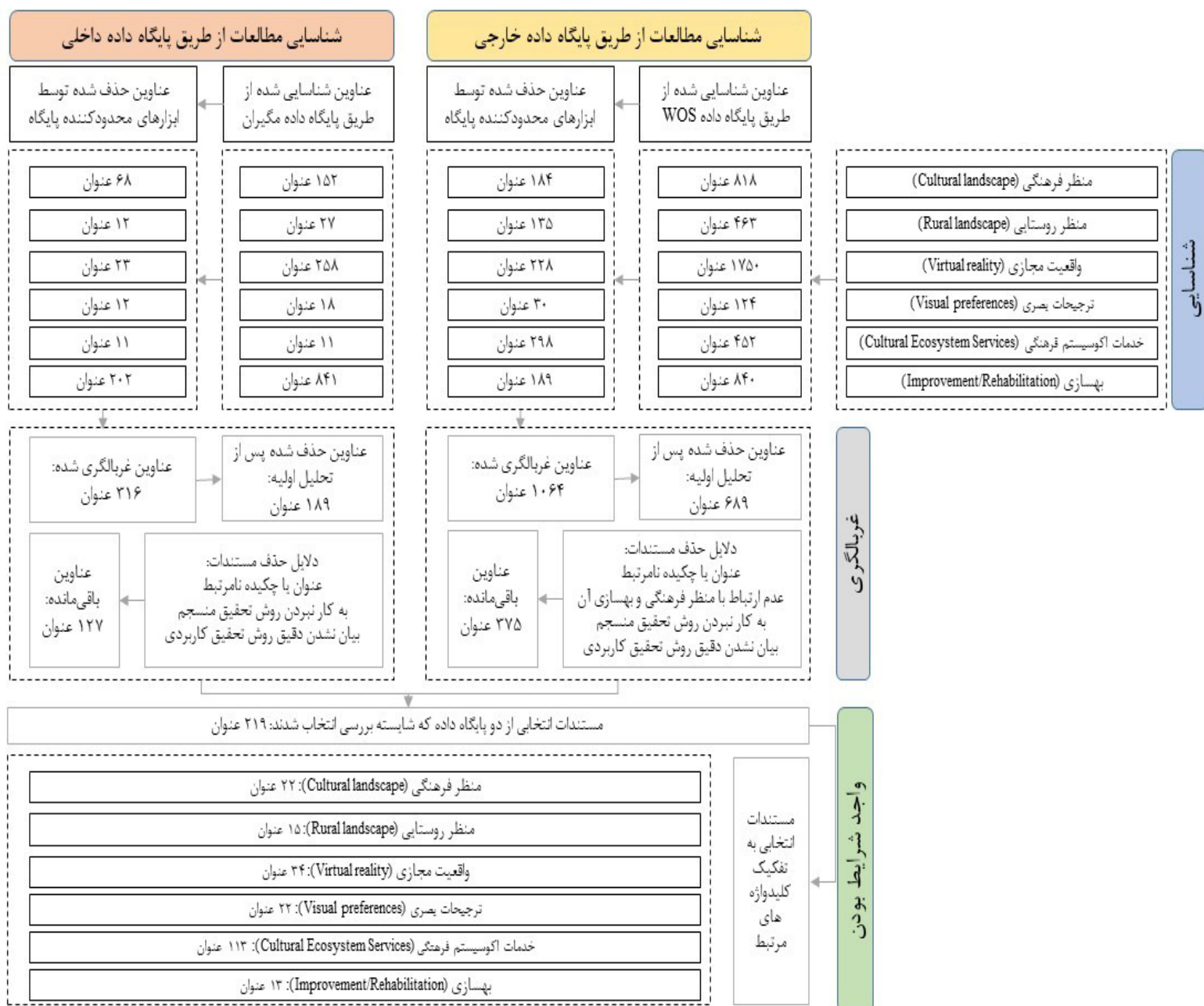
۴.۲. معیارهای ورود و خروج

معیارهای ورود شامل انتشار در بازه ۲۰۰۰ تا ۲۰۲۴، برخورداری از متن کامل، ارتباط مستقیم با ارزیابی منظر فرهنگی یا منظر تاریخی و میراثی، ارائه روش یا فناوری قابل استخراج و بررسی یکی از ابعاد فضایی، کالبدی، ادراکی، فرهنگی یا مشارکتی منظر بود. منابعی که صرفاً به معرفی فناوری بدون کاربرد در ارزیابی منظر پرداخته بودند، ارتباط مستقیمی با موضوع نداشتند، فاقد اطلاعات روش‌شناختی کافی بودند یا یافته قابل استخراج ارائه نمی‌کردند، از مطالعه حذف شدند. پایان‌نامه‌ها و گزارش‌های دانشگاهی فقط برای تکمیل پیشینه داخلی استفاده شدند و در محاسبات مرور نظام‌مند وارد نشدند.

۴.۳. غربالگری و انتخاب منابع

جست‌وجوی منابع در دو پایگاه Science و Web of Science و مگیران و با استفاده از شش گروه کلیدواژه شامل منظر فرهنگی، منظر روستایی، واقعیت مجازی، ترجیحات بصری، خدمات اکوسیستم فرهنگی و بهسازی منظر انجام شد. تعداد نتایج اولیه هر کلیدواژه به‌صورت جداگانه ثبت گردید. از آنجایی که امکان بازیابی یک منبع در نتایج بیش از یک کلیدواژه وجود داشت، مجموع نتایج اولیه به‌عنوان تعداد منابع منحصر به فرد در نظر گرفته نشد. پس از اعمال محدودکننده‌های موضوعی، زمانی و نوع مدرک در پایگاه‌ها، ۱۰۶۴ عنوان از Web of Science و ۳۱۶ عنوان از مگیران، در مجموع ۱۳۸۰ عنوان، وارد مرحله غربالگری شدند. در مرحله تحلیل اولیه عنوان و چکیده، ۶۸۹ عنوان خارجی و ۱۸۹ عنوان داخلی، در مجموع ۸۷۸ عنوان، به دلیل نداشتن ارتباط کافی با موضوع پژوهش، فقدان کاربرد مستقیم در ارزیابی منظر فرهنگی یا ناکافی بودن اطلاعات روش‌شناختی حذف شدند. در نتیجه، ۳۷۵ منبع خارجی و ۱۲۷ منبع داخلی، در مجموع ۵۰۲ منبع، برای بررسی شایستگی باقی ماندند. پس از بررسی دقیق‌تر منابع و ارزیابی متن کامل، ۲۸۳ منبع به دلایل ارتباط غیرمستقیم با ارزیابی منظر فرهنگی، تمرکز صرف بر معرفی فناوری، نبود روش‌شناسی روشن، فقدان یافته‌های قابل‌استخراج یا پرداختن صرف به مباحث نظری کنار گذاشته شدند و در نهایت ۲۱۹ منبع برای تحلیل نهایی انتخاب شد.

منابع نهایی بر اساس کلیدواژه و حوزه موضوعی غالب شامل ۲۲ مطالعه منظر فرهنگی، ۱۵ مطالعه منظر روستایی، ۳۴ مطالعه واقعیت مجازی، ۲۲ مطالعه

شکل ۱. فهرست پریزما برای مرور نظام‌مند
Figure 1. PRISMA Flow Diagram for Systematic Review

۵. یافته ها

بر اساس فرایند شناسایی و غربالگری منابع، در مجموع ۲۱۹ مطالعه برای تحلیل نهایی انتخاب شد. این مطالعات بر اساس موضوع و کلیدواژه غالب در شش حوزه شامل منظر فرهنگی، منظر روستایی، واقعیت مجازی، ترجیحات بصری، خدمات اکوسیستم فرهنگی و بهسازی منظر سازمان دهی شدند. از مجموع مطالعات منتخب، ۱۱۳ مطالعه معادل ۵۱/۶ درصد به خدمات اکوسیستم فرهنگی، ۳۴ مطالعه معادل ۱۵/۵ درصد به واقعیت مجازی، ۲۲ مطالعه معادل ۱۰ درصد به منظر فرهنگی، ۲۲ مطالعه معادل ۱۰ درصد به ترجیحات بصری، ۱۵ مطالعه معادل ۶/۸ درصد به منظر روستایی و ۱۳ مطالعه معادل ۵/۹ درصد به بهسازی منظر اختصاص داشت. این توزیع بر اساس جهت گیری موضوعی غالب هر مطالعه انجام شده است و به معنای جدایی کامل حوزه ها از یکدیگر نیست؛ زیرا بسیاری از مطالعات به طور هم زمان از چند روش یا فناوری استفاده کرده اند.

سهم بالای مطالعات خدمات اکوسیستم فرهنگی نشان می دهد که در بخش عمده ای از منابع، ارزیابی منظر از تمرکز صرف بر ساختار کالبدی و کیفیت ظاهری فاصله گرفته و به شناسایی ارزش های غیرمادی، ادراک جامعه، هویت مکانی، احساس تعلق، تفریح، زیبایی شناسی، معنویت و دانش محلی توجه کرده است. در این مطالعات، روش هایی مانند مصاحبه نیمه ساختاریافته، پرسش نامه، نقشه برداری مشارکتی، سامانه اطلاعات جغرافیایی مشارکتی و ارزش گذاری مکانی برای تبدیل تجربه و دانش ذی نفعان به داده های قابل تحلیل به کار رفته اند (Fagerholm et al., 2012; López-Santiago et al., 2014; Zoderer et al., 2016; Della Spina & Giorno, 2021; Hearn, 2021; Gajardo et al., 2023). گستردگی این گروه نشان می دهد که ثبت ارزش های فرهنگی و اجتماعی، یکی از محورهای اصلی پژوهش های جدید منظر است؛ با این حال، دشواری کمی سازی ارزش های غیرمادی، وابستگی نتایج به ترکیب مشارکت کنندگان و محدودیت تعمیم داده های محلی، از مسائل مشترک این مطالعات محسوب می شود.

مطالعات مرتبط با واقعیت مجازی، دومین گروه بزرگ موضوعی را تشکیل می دهند. این مطالعات عمدتاً بر بازسازی دیجیتال محیط های تاریخی، نمایش تغییرات منظر در طول زمان، شبیه سازی سناریوهای حفاظت یا طراحی و ایجاد امکان تجربه محیط پیش از اجرای مداخله تمرکز داشته اند. برخی از پژوهش ها، واقعیت مجازی را به عنوان ابزاری برای بهبود ارتباط میان متخصصان و ذی نفعان بررسی کرده اند، در حالی که گروهی دیگر آن را با مدل سازی سه بعدی، مستندسازی طولی یا سنجش واکنش های ادراکی و عاطفی ترکیب کرده اند (Hu & Roberts, 2020; Demetrescu et al., 2020; Hajirasouli et al., 2021; Portman et al., 2015). این مطالعات ظرفیت واقعیت مجازی را برای نمایش و مقایسه سناریوها تأیید می کنند، اما اعتبار نتیجه را وابسته به کیفیت داده های پایه، دقت بازسازی، هزینه تولید مدل و میزان شباهت تجربه شبیه سازی شده به تجربه واقعی منظر می دانند.

مطالعات منظر فرهنگی، مفاهیم و ارزش های تاریخی، هویتی، کالبدی و معنایی منظر را بررسی کرده اند و بر تعامل مستمر انسان و طبیعت، تغییرات کاربری زمین، حافظه جمعی و لایه های زمانی محیط تأکید داشته اند. بخشی از این منابع به روش های شناخت و تفسیر منظر و بخشی دیگر به مدیریت، حفاظت و تلفیق ارزش های طبیعی و فرهنگی در برنامه ریزی پرداخته اند. در این گروه، سامانه های اطلاعات جغرافیایی، تحلیل اسناد تاریخی، مردم نگاری، مدل های ارزش فرهنگی و تحلیل چندمعیاره به عنوان ابزارهایی برای سازمان دهی اطلاعات منظر استفاده شده اند (Stephenson, 2008; Taylor, 2009; López Sánchez et al., 2020; Hearn, 2021). نتایج این مطالعات نشان می دهد که منظر فرهنگی را نمی توان تنها با ثبت عناصر فیزیکی ارزیابی کرد و شناخت روابط تاریخی و اجتماعی مردم با مکان نیز ضروری است.

مطالعات ترجیحات بصری بر نحوه مشاهده، ادراک و ارزیابی کیفیت منظر توسط کاربران تمرکز داشته اند. روش های این گروه از ارزیابی تصاویر و پرسش نامه های ترجیح منظر تا ردیابی حرکات چشم، نقشه های برجستگی بصری، EEG، تحلیل حساسیت بصری و ارزیابی چندمعیاره را شامل می شوند. نتایج نشان می دهد که ترجیح منظر تحت تأثیر عواملی مانند نوع کاربری زمین، طبیعی بودن، نظم، تنوع، ترکیب عناصر، تخصص ارزیاب و زمینه فرهنگی قرار دارد و ارزیابی بصری پدیده ای چندبعدی است (Arriaza et al., 2004; Pihel et al., 2015; Dupont et al., 2016; Sottini et al., 2018; Hu & Roberts, 2020; Fang et al., 2021). ابزارهای شناختی می توانند داده های مکملی درباره توجه و واکنش کاربران تولید کنند، اما این داده ها به تنهایی بیانگر معنا، ارزش فرهنگی یا احساس تعلق نیستند و باید در کنار ارزیابی های کلامی و زمینه ای تفسیر شوند.

مطالعات منظر روستایی عمدتاً رابطه میان الگوهای سکونت، کاربری زمین، شیوه های تولید، گردشگری، ساختارهای تاریخی و کیفیت زندگی جوامع محلی را بررسی کرده اند. در این مطالعات، منظر روستایی به عنوان محصول تعامل طولانی مدت نظام های طبیعی و فعالیت های انسانی در نظر گرفته شده و تغییرات ناشی از توسعه، مهاجرت، گردشگری و تحول نظام های کشاورزی مورد توجه قرار گرفته است. روش های متداول این گروه شامل مطالعات میدانی، مصاحبه، تحلیل کاربری زمین، GIS، نقشه برداری فرهنگی و ارزیابی کیفیت بصری بوده است (Arriaza et al., 2004; Sottini et al., 2018; Minasi et al., 2023). نتایج این مطالعات بر ضرورت هماهنگی اقدامات مدیریتی و حفاظتی با ساختار بومی، معیشت محلی و تجربه ساکنان تأکید دارد.

مطالعات بهسازی منظر، کمترین سهم را در توزیع موضوعی منابع داشته اند. این گروه عمدتاً به حفاظت، باززنده سازی و ارتقای کیفیت مناظر تاریخی و روستایی پرداخته و از روش هایی مانند تحلیل اسناد، برداشت میدانی، مصاحبه با ساکنان، شناخت الگوهای بومی و ارائه پیشنهادهای طراحی و مدیریتی استفاده کرده اند (Bemanian et al., 2011; Zarei, 2020; Rahman, 2021). در این مطالعات، فناوری های دیجیتال معمولاً نقش

جدول ۳. فناوری های نوین مورد استفاده در معماری منظر، محدودیت ها و فرصت ها (برگرفته از پیشینه پژوهش)

Table 3. Emerging technologies used in landscape architecture: limitations and opportunities (Based on research literature)

ابزار مورد استفاده	موارد به کارگیری	محدودیت های استفاده	فرصت های استفاده
اسکن لیزری	آموزش یا ارزیابی و تحلیل ساختاری	با توجه به هزینه های بالای سخت افزارهای اسکن لیزری و همچنین نرم افزارهای اختصاصی آن، این روش در سطح گسترده اجرا نمی شود.	ایجاد مدل های سه بعدی با دقت بالا، یکپارچه سازی با سیستم های BIM برای مدیریت هوشمند میراث فرهنگی

ابزار مورد استفاده	موارد به کارگیری	محدودیت‌های استفاده	فرصت‌های استفاده
فتوگرامتری	تکنیکی برای دستیابی به اطلاعات هندسی و بصری از اهداف نزدیک با استفاده از تصاویر عکس برداری شده از آن‌ها و همچنین به دست آوردن داده‌های سه بعدی با وضوح بالا در سایت‌های میراث فرهنگی.	به دلیل نیاز به دانش فنی پیشرفته برای پردازش داده‌ها، در شرایط نوری نامناسب محدودیت وجود دارد.	با استفاده از پهپاد، نقشه برداری از مناظر وسیع تر را ممکن می‌کند، به ویژه مناطقی که ممکن است به آسانی قابلیت دسترسی نداشته باشند مناسب ترین تکنیک برای بررسی سایت‌های میراثی است، به ویژه اگر اهداف دارای هندسه پیچیده، تعداد زیاد اجزاء و ویژگی‌های معماری باشند.
فناوری واقعیت مجازی	درک ما از حضور در محیط را به طور کلی شبیه سازی می‌کند.	فقدان دستگاه‌های کاربردی و ارزان قیمتی که قادر به ارائه تجربیات واقعیت مجازی باشند، مانع استفاده گسترده از فناوری واقعیت مجازی شده است. عدم تحقیقات در مورد آنچه که با واقعیت مجازی به دست می‌آید و یا نبود الزامات برای استفاده از آن، هنوز وجود دارد. مشکلات فنی در مدل سازی هندسه فراکتال و کمبود دانش گیاه شناسی به عنوان عوامل مؤثر در عدم به کارگیری شناسایی شده اند. راه اندازی هر نوع از وی.آر. احتمالاً زمان بر است. هرگونه سنتز ذهنی که هنگام استفاده از هدست رخ می‌دهد باید به نحوی ظاهر شود.	این پتانسیل را دارند که بیش از هر روش دیگری برای معرفی سایت یا طرح‌های پیشنهادی، نیابت واقع گرایانه تری داشته باشند. می‌توان عوامل محیطی بیشتری از جمله ارزیابی‌های عاطفی فضا، خط دید یا منظر و خوانایی را نیز در نظر گرفت.
ردیاب حرکت چشمی	در مطالعات ردیابی حرکات چشم با موضوعیت فضای شهری، معماری و منظر، به طور معمول از تصاویر واقعی، تصاویر واقعی به همراه ایجاد تغییرات در آن‌ها، ترکیب تصویر واقعی و تصاویر شبیه سازی شده، پخش کلیپ تصویری به همراه صوت و به کارگیری ردیاب چشمی در سیستم‌های واقعیت مجازی استفاده می‌شود.	حساسیت به شرایط نوری، نیاز به کالیبراسیون دقیق برای هر کاربر، و محدودیت در محیط‌های پرتحرک یا بیرونی.	قابلیت استفاده در فضای خارج از آزمایشگاه و مدل‌های آزمایشگاهی ثابت ابزاری مکمل در ارزیابی فرآیندهای شناختی افراد در مقیاس بسیار خرد منظر شهری و نمای تک بنا به منظور کنترل عواملی چون نور نامناسب محیط، عدم کالیبراسیون درست و کنترل محرک‌هایی چون انسان و حیوانات که حرکات چشم و توجه را تحت تأثیر قرار می‌دهند.
الکتروانسفالوگرافی	برای طبقه بندی حالات عاطفی گسسته (انزجار، خوشبختی، بی طرفی، غم و اندوه) تجزیه و تحلیل نقش رنگ و ساختار در ارزیابی منظر	حساسیت بالا به نویز محیطی، نیاز به شرایط آزمایشگاهی کنترل شده و تفسیر پیچیده داده‌ها و هزینه بالای تجهیزات پیشرفته.	مناسب برای اندازه گیری غیرتهاجمی پاسخ‌های عاطفی همچنین امکان ادغام با فناوری VR برای مطالعات تعاملی و توسعه روش‌های طراحی منظر مبتنی بر ترجیحات کاربران است.

در مجموع، مقایسه روش‌ها نشان می‌دهد که هیچ ابزار یا رویکرد منفردی قادر به پوشش هم‌زمان ابعاد تاریخی، کالبدی، فضایی، ادراکی، اجتماعی و فرهنگی منظر نیست. روش‌های تاریخی و مشارکتی زمینه، ارزش‌ها و معانی منظر را آشکار می‌کنند؛ فناوری‌های مکانی و سه‌بعدی، دقت فضایی و هندسی را افزایش می‌دهند؛ واقعیت مجازی امکان نمایش سناریوها را فراهم می‌کند؛ و ابزارهای ادراکی واکنش کاربران را بررسی می‌کنند. بنابراین، مهم‌ترین یافته مقایسه‌ای پژوهش، ضرورت استفاده مکمل و زمینه‌مند از این روش‌هاست. نحوه ترکیب و ترتیب به‌کارگیری آن‌ها باید بر اساس هدف، مقیاس، ویژگی‌های فرهنگی و منابع در دسترس هر مطالعه تعیین شود.

۶. جمع‌بندی

پژوهش حاضر با هدف شناسایی، طبقه‌بندی و مقایسه روش‌های ارزیابی منظر فرهنگی و بررسی ظرفیت‌ها و محدودیت‌های فناوری‌های نوین در ترکیب با روش‌های ادراکی و مشارکتی انجام شد. نتایج نشان داد که ارزیابی منظر فرهنگی نمی‌تواند صرفاً بر یک روش یا یک فناوری خاص متکی باشد؛ زیرا منظر فرهنگی پدیده‌ای چندبعدی است و ابعاد تاریخی، کالبدی، فضایی، ادراکی، اجتماعی، هویتی و معنایی آن باید به‌صورت هم‌زمان مورد توجه قرار گیرد. از این‌رو، هر یک از روش‌های بررسی‌شده تنها بخشی از این واقعیت پیچیده را آشکار می‌سازند و ارزیابی جامع‌تر، مستلزم بهره‌گیری از مکمل از روش‌های مختلف است.

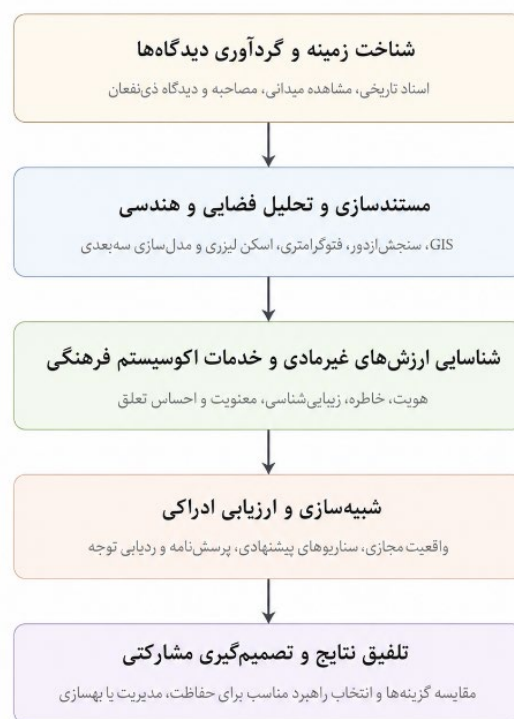
در پاسخ به پرسش اصلی پژوهش می‌توان گفت که فناوری‌های نوین زمانی می‌توانند ارزیابی چندبعدی منظر فرهنگی را تقویت کنند که متناسب با هدف، مقیاس و زمینه فرهنگی هر مطالعه انتخاب شوند و در کنار روش‌های

فرعی یا مکمل داشته‌اند و تأکید اصلی بر شناخت زمینه تاریخی، حفاظت از عناصر هویت‌بخش و هماهنگی مداخلات با ویژگی‌های طبیعی و فرهنگی مکان بوده است.

بررسی محتوای منابع نشان می‌دهد که ابزارهای مکانی و مستندسازی دیجیتال به یک حوزه موضوعی خاص محدود نیستند و در چند گروه حضور دارند. GIS، سنجش از دور، LiDAR، فتوگرامتری و مدل‌سازی سه‌بعدی برای بازسازی مناظر تاریخی، تحلیل نظام‌های سکونت و کاربری زمین، شناسایی عوارض پنهان، مدیریت میراث، ارزیابی حساسیت بصری و پیوند دانش محلی با داده‌های مکانی به کار رفته‌اند (Bennett et al., 2012; Orengo et al., 2015; Sevara et al., 2018; López Sánchez et al., 2020; Vervust et al., 2020; Leach et al., 2021; Sang et al., 2022). بنابراین، شش گروه موضوعی نمودار PRISMA بیانگر نقطه ورود و موضوع غالب مطالعات هستند، درحالی‌که پنج خوشه معرفی‌شده در پیشینه، روش یا فناوری غالب آن‌ها را نشان می‌دهند.

در مجموع، توزیع موضوعی منابع نشان می‌دهد که جهت‌گیری غالب مطالعات به سوی شناسایی ارزش‌های فرهنگی و ادراکی و مشارکت جامعه متمایل بوده است، اما هم‌زمان استفاده از فناوری‌های فضایی، سه‌بعدی و شبیه‌سازی نیز گسترش یافته است. این وضعیت بیانگر حرکت تدریجی پژوهش‌ها از ارزیابی‌های منفرد و عمدتاً کالبدی به سوی ارزیابی‌هایی است که داده‌های فضایی و هندسی را با تجربه کاربران، دانش بومی و ارزش‌های غیرمادی منظر مرتبط می‌کنند. با این حال، پراکندگی روش‌ها و تفاوت در نوع داده، مقیاس مطالعه و میزان مشارکت ذی‌نفعان، مقایسه مستقیم نتایج را دشوار کرده و ضرورت استفاده مکمل و مرحله‌بندی‌شده از روش‌ها را نشان می‌دهد.

مسیر پیشنهادی برای ارزیابی چندبعدی منظر فرهنگی

شکل ۲. مسیر پیشنهادی برای ارزیابی چندبعدی منظر فرهنگی

Figure 2. Proposed pathway for multidimensional cultural landscape assessment

شکل ۲. مسیر پیشنهادی برای ارزیابی چندبعدی منظر فرهنگی

Figure 2. Proposed pathway for multidimensional cultural landscape assessment

منظر فرهنگی زمانی اثربخش‌تر خواهد بود که روش‌های مختلف نه به‌صورت منفرد، بلکه به‌صورت مکمل و مرحله‌مند به کار روند. با این حال، این مسیر یک نسخه ثابت برای همه مناظر فرهنگی نیست و باید متناسب با نوع منظر، مسئله مورد بررسی، مقیاس مطالعه، شرایط اجتماعی و امکانات اجرایی هر پروژه تعدیل شود. محدودیت پژوهش حاضر نیز آن است که این مسیر بر پایه مرور و تحلیل مطالعات موجود تدوین شده و هنوز در یک مطالعه میدانی مشخص آزمون نشده است. از این رو، پژوهش‌های آینده می‌توانند با به‌کارگیری این مسیر در نمونه‌های واقعی، میزان کارآمدی آن را در شرایط مختلف ارزیابی و تکمیل کنند.

پی‌نوشت‌ها

- [1] Cultural Ecosystem Services (CES)
- [2] Virtual Reality
- [3] EEG
- [4] Cultural Landscape
- [5] Rural Landscape
- [6] Visual Preferences
- [7] Improvement/Rehabilitation

منابع/Reference

- Arriaza, M., Cañas-Ortega, J. F., Cañas-Madueño, J. A., & Ruiz-Avilés, P. (2004). Assessing the visual quality of rural landscapes. *Landscape and Urban Planning*, 69(1), 115–125. doi: 10.1016/j.landurbplan.2003.10.029
- Bermanian, M. R., Ansari, M., & Almasifar, N. (2011). Rehabilitation of Takhteh Soleyman cultural (historical) landscape. *Urban Management*, 8(26), 7–26. (In Persian)
- [بمانیان، محمدرضا؛ انصاری، مجتبی؛ و الماسی‌فر، نینا. (۱۳۸۹). باززنده‌سازی «منظر فرهنگی» تخت سلیمان با تأکید بر رویکردهای بازآفرینی و حفاظت از میراث جهانی. مدیریت شهری و روستایی، ۸(۲۶)، ۷–۲۶.]
- Bennett, R., Welham, K., Hill, R. A., & Ford, A. (2012). A comparison of visualization techniques for models created from airborne laser scanned data. *Archaeological Prospection*, 19(1), 41–48. doi: 10.1002/arp.1414
- Council of Europe. (2000). *European Landscape Convention* (European Treaty Series No. 176). Council of Europe.
- Della Spina, L., & Giorno, C. (2021). Cultural landscapes: A multi-stakeholder methodological approach to support widespread and shared tourism development strategies. *Sustainability*, 13(13), 7175. doi: 10.3390/su13137175
- Demetrescu, E., d'Annibale, E., Ferdani, D., & Fanini, B. (2020). Digital replica of cultural landscapes: An experimental reality-based workflow to create

تاریخی، ادراکی و مشارکتی به کار روند. فناوری‌های مکانی و مستندسازی دیجیتال، دقت فضایی و هندسی ارزیابی را افزایش می‌دهند؛ واقعیت مجازی و مدل‌سازی سه‌بعدی امکان بازنمایی و مقایسه سناریوهای مختلف را فراهم می‌کنند؛ و ابزارهای ادراکی و شناختی، اطلاعات مکملی درباره نحوه توجه و واکنش کاربران ارائه می‌دهند. در مقابل، روش‌های مشارکتی، دانش بومی و ارزیابی خدمات اکوسیستم فرهنگی می‌توانند ارزش‌های غیرمادی، هویت مکان، خاطره جمعی و تجربه زیسته جامعه را آشکار سازند. بنابراین، مزیت اصلی فناوری‌های نوین نه در استفاده منفرد، بلکه در پیوند آن‌ها با روش‌های انسانی و زمینه‌محور است.

دست‌آورد اصلی این پژوهش، ارائه مسیر پیشنهادی منعطف و مرحله‌بندی‌شده برای استفاده مکمل از روش‌ها در ارزیابی منظر فرهنگی است. این مسیر به‌جای ارائه یک الگوی ثابت و یکسان، توالی کاربردی برای ترکیب شناخت تاریخی، تحلیل فضایی، ارزش‌گذاری فرهنگی، ارزیابی ادراکی و تصمیم‌گیری مشارکتی پیشنهاد می‌کند. بر این اساس، مسیر پیشنهادی پژوهش در پنج مرحله تنظیم می‌شود:

مرحله نخست: شناخت زمینه و گردآوری دیدگاه‌ها

در این مرحله، اسناد تاریخی، مطالعات میدانی، مشاهده، مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته و دیدگاه‌های ذی‌نفعان برای شناسایی ارزش‌های تاریخی، فرهنگی، اجتماعی، هویتی و عاطفی منظر گردآوری می‌شود. هدف این مرحله، درک زمینه شکل‌گیری منظر و شناسایی معانی و ارزش‌هایی است که در تجربه جامعه محلی و حافظه جمعی ریشه دارند.

مرحله دوم: مستندسازی و تحلیل فضایی و هندسی

در این مرحله، از ابزارهایی مانند GIS، سنجش از دور، فتوگرامتری، اسکن لیزری و مدل‌سازی سه‌بعدی برای ثبت عناصر طبیعی و کالبدی، تحلیل روابط فضایی، بررسی تغییرات و تعیین محدوده‌های حساس یا دارای اولویت حفاظتی استفاده می‌شود. این مرحله، پایه داده‌های عینی و فضایی موردنیاز برای تحلیل‌های بعدی را فراهم می‌آورد.

مرحله سوم: شناسایی ارزش‌های غیرمادی و خدمات اکوسیستم فرهنگی

در این مرحله، ارزش‌هایی مانند زیبایی‌شناسی، هویت، معنویت، آموزش، تفریح، خاطره و احساس تعلق به مکان با استفاده از روش‌های مشارکتی، مصاحبه، پرسش‌نامه، نقشه‌برداری ارزش‌ها و تحلیل خدمات اکوسیستم فرهنگی شناسایی می‌شوند. هدف این مرحله آن است که ارزیابی منظر تنها به ثبت عناصر فیزیکی محدود نماند و لایه‌های معنایی و اجتماعی نیز وارد تحلیل شوند.

مرحله چهارم: شبیه‌سازی و ارزیابی ادراکی

در این مرحله، وضعیت گذشته، شرایط موجود یا سناریوهای پیشنهادی حفاظت، مدیریت یا بهسازی با استفاده از مدل‌سازی سه‌بعدی و واقعیت مجازی بازنمایی می‌شوند. سپس واکنش کاربران و ذی‌نفعان از طریق پرسش‌نامه، مصاحبه یا ابزارهایی مانند ردیابی حرکات چشم و سایر روش‌های ادراکی بررسی می‌شود. این مرحله امکان می‌دهد اثر احتمالی مداخلات پیش از اجرا ارزیابی شود.

مرحله پنجم: تلفیق نتایج و تصمیم‌گیری مشارکتی

در مرحله نهایی، داده‌های تاریخی، فرهنگی، فضایی، هندسی و ادراکی در کنار یکدیگر قرار می‌گیرند و بر اساس آن‌ها، گزینه‌های مناسب برای حفاظت، مدیریت یا بهسازی منظر مقایسه می‌شوند. در این مرحله، مشارکت ذی‌نفعان نقش مهمی در انتخاب گزینه‌ای دارد که علاوه بر برخورداری از دقت فنی، با ارزش‌های محلی، نیازهای اجتماعی و ویژگی‌های هویتی منظر نیز هماهنگ باشد.

بر این اساس، مسیر پیشنهادی پژوهش نشان می‌دهد که ارزیابی چندبعدی

- Coastal, intertidal and nearshore archaeology in Murujuga (Dampier Archipelago), Western Australia. *Australian Archaeology*, 87(3), 251–267. doi: 10.1080/03122417.2021.1949085
- López, F. J., Leronés, P. M., Llamas, J., Gómez-García-Bermejo, J., & Zalama, E. (2018). A review of Heritage Building Information Modeling (H-BIM). *Multimodal Technologies and Interaction*, 2(2), 21. doi: 10.3390/mti2020021
- López Sánchez, M., Tejedor Cabrera, A., & Linares Gómez del Pulgar, M. (2020). Landscape indicators overview and data model proposal for a GIS-based heritage management system. In P. Ortiz Calderón, F. Pinto Puerto, P. Verhagen, & A. J. Prieto (Eds.), *Science and digital technology for cultural heritage: Interdisciplinary approach to diagnosis, vulnerability, risk assessment and graphic information models* (pp. 21–25). CRC Press. doi: 10.1201/9780429345470-3
- López-Santiago, C. A., Oteros-Rozas, E., Martín-López, B., Plieninger, T., González Martín, E., & González, J. A. (2014). Using visual stimuli to explore the social perceptions of ecosystem services in cultural landscapes: The case of transhumance in Mediterranean Spain. *Ecology and Society*, 19(2), 27. doi: 10.5751/ES-06401-190227
- Ludwig, D., & Macnaghten, P. (2020). Traditional ecological knowledge in innovation governance: A framework for responsible and just innovation. *Journal of Responsible Innovation*, 7(1), 26–44. doi: 10.1080/23299460.2019.1676686
- Milcu, A. I., Hanspach, J., Abson, D. J., & Fischer, J. (2013). Cultural ecosystem services: A literature review and prospects for future research. *Ecology and Society*, 18(3), 44. doi: 10.5751/ES-05790-180344
- Millennium Ecosystem Assessment. (2005). *Ecosystems and human well-being: Synthesis*. Island Press.
- Minasi, S. M., Lohmann, G., & Valduga, V. (2023). Geographic Information Systems are critical tools to manage wine tourism regions. *Tourism Geographies*, 25(1), 198–219. doi: 10.1080/14616688.2020.1861081
- Orengo, H. A., Krahtopoulou, A., Garcia-Molsosa, A., Palaiochoritis, K., & Stamati, A. (2015). Photogrammetric re-discovery of the hidden long-term landscapes of western Thessaly, central Greece. *Journal of Archaeological Science*, 64, 100–109. doi: 10.1016/j.jas.2015.10.008
- Page, M. J., McKenzie, J. E., Bossuyt, P. M., Boutron, I., Hoffmann, T. C., Mulrow, C. D., Shamseer, L., Tetzlaff, J. M., Akl, E. A., Brennan, S. E., Chou, R., Glanville, J., Grimshaw, J. M., Hróbjartsson, A., Lalu, M. M., Li, T., Loder, E. W., Mayo-Wilson, E., McDonald, S., ... Moher, D. (2021). The PRISMA 2020 statement: An updated guideline for reporting systematic reviews. *BMJ*, 372, n71. doi: 10.1136/bmj.n71
- Pihel, J., Sang, A. O., Hagerhall, C., & Nyström, M. realistic, interactive open world experiences. *Journal of Cultural Heritage*, 41, 125–141. doi: 10.1016/j.culher.2019.07.018
- Dupont, L., Ooms, K., Antrop, M., & Van Eetvelde, V. (2016). Comparing saliency maps and eye-tracking focus maps: The potential use in visual impact assessment based on landscape photographs. *Landscape and Urban Planning*, 148, 17–26. doi: 10.1016/j.landurbplan.2015.12.007
- Fagerholm, N., Käyhkö, N., Ndumbaro, F., & Khamis, M. (2012). Community stakeholders' knowledge in landscape assessments: Mapping indicators for landscape services. *Ecological Indicators*, 18, 421–433. doi: 10.1016/j.ecolind.2011.12.004
- Fang, Y.-N., Zeng, J., & Namaiti, A. (2021). Landscape visual sensitivity assessment of historic districts: A case study of Wudadao Historic District in Tianjin, China. *ISPRS International Journal of Geo-Information*, 10(3), 175. doi: 10.3390/ijgi10030175
- Gajardo, L. J., Sumeldan, J., Sajorne, R., Madarcos, J. R., Goh, H. C., Culhane, F., Langmead, O., & Creencia, L. (2023). Cultural values of ecosystem services from coastal marine areas: Case of Taytay Bay, Palawan, Philippines. *Environmental Science & Policy*, 142, 12–20. doi: 10.1016/j.envsci.2023.01.004
- Haines-Young, R., & Potschin-Young, M. (2018). Revision of the Common International Classification for Ecosystem Services (CICES V5.1): A policy brief. *One Ecosystem*, 3, e27108. doi: 10.3897/oneeco.3.e27108
- Hajirasouli, A., Banihashemi, S., Kumarasuriyar, A., Talebi, S., & Tabadkani, A. (2021). Virtual reality-based digitisation for endangered heritage sites: Theoretical framework and application. *Journal of Cultural Heritage*, 49, 140–151. doi: 10.1016/j.culher.2021.02.005
- Hearn, K. P. (2021). Mapping the past: Using ethnography and local spatial knowledge to characterize the Duero River borderlands landscape. *Journal of Rural Studies*, 82, 37–53. doi: 10.1016/j.jrurstud.2021.01.024
- Hu, M., & Roberts, J. (2020). Built environment evaluation in virtual reality environments: A cognitive neuroscience approach. *Urban Science*, 4(4), 48. doi: 10.3390/urbansci4040048
- Krnáčová, Z., Barančok, P., Pavličková, K., & Platková-Demčáková, A. (2021). Comparison of methodological approaches for the evaluation of ecosystem services for options to develop sustainable tourism forms (ecotourism): Example of Bratislava IV. *Ekológia (Bratislava)*, 40(2), 189–200. doi: 10.2478/eko-2021-0021
- Leach, J., Wiseman, C., O'Leary, M., McDonald, J., McCarthy, J., Morrison, P., Jeffries, P., Hacker, J., Ulm, S., Bailey, G., & Benjamin, J. (2021). The integrated cultural landscape of North Gidley Island:

- Shahid Beheshti University]. (In Persian)
[زارعی، فاطمه. (۱۳۹۹). بهسازی منظر روستایی کمسار بزرگ واقع در استان گیلان [پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید بهشتی].
- Zerbe, S. (2022). Restoration of multifunctional cultural landscapes: Merging tradition and innovation for a sustainable future. Springer. doi: 10.1007/978-3-030-95572-4
- Zoderer, B. M., Tasser, E., Erb, K.-H., Lupo Stanghellini, P. S., & Tappeiner, U. (2016). Identifying and mapping the tourists' perception of cultural ecosystem services: A case study from an Alpine region. *Land Use Policy*, 56, 251–261. doi: 10.1016/j.landusepol.2016.05.004
- (2015). Expert and novice group differences in eye movements when assessing biodiversity of harvested forests. *Forest Policy and Economics*, 56, 20–26. doi: 10.1016/j.forpol.2015.04.004
- Portman, M. E., Natapov, A., & Fisher-Gewirtzman, D. (2015). To go where no man has gone before: Virtual reality in architecture, landscape architecture and environmental planning. *Computers, Environment and Urban Systems*, 54, 376–384. doi: 10.1016/j.compenurbsys.2015.05.001
- Rahman, N. (2021). Amelioration of historic rural landscape of Haftador in Yazd [Master's thesis, Shahid Beheshti University]. (In Persian)
[رحمان، نادیا. (۱۴۰۰). بهسازی منظر تاریخی روستای هفتادر یزد [پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید بهشتی].
- Sang, K., Fontana, G. L., & Piovan, S. E. (2022). Assessing railway landscape by AHP process with GIS: A study of the Yunnan–Vietnam Railway. *Remote Sensing*, 14(3), 603. doi: 10.3390/rs14030603
- Sauer, C. O. (1925). The morphology of landscape. *University of California Publications in Geography*, 2(2), 19–53.
- Sevara, C., Verhoeven, G., Doneus, M., & Draganits, E. (2018). Surfaces from the visual past: Recovering high-resolution terrain data from historic aerial imagery for multitemporal landscape analysis. *Journal of Archaeological Method and Theory*, 25(2), 611–642. doi: 10.1007/s10816-017-9348-9
- Sottini, V. A., Bernetti, I., Pecchi, M., & Cipollaro, M. (2018). Visual perception of the rural landscape: A study case in Val di Chiana Aretina, Tuscany, Italy. *Aestimum*, 72, 5–26. doi: 10.13128/Aestimum-23967
- Stephenson, J. (2008). The cultural values model: An integrated approach to values in landscapes. *Landscape and Urban Planning*, 84(2), 127–139. doi: 10.1016/j.landurbplan.2007.07.003
- Taylor, K. (2009). Cultural landscapes and Asia: Reconciling international and Southeast Asian regional values. *Landscape Research*, 34(1), 7–31. doi: 10.1080/01426390802387513
- Termorshuizen, J. W., & Opdam, P. (2009). Landscape services as a bridge between landscape ecology and sustainable development. *Landscape Ecology*, 24(8), 1037–1052. doi: 10.1007/s10980-008-9314-8
- UNESCO World Heritage Centre. (2008). Operational guidelines for the implementation of the World Heritage Convention. UNESCO.
- Vervust, S., Kinnaird, T., Dabaut, N., & Turner, S. (2020). The development of historic field systems in northern England: A case study at Wallington, Northumberland. *Landscape History*, 41(2), 57–70. doi: 10.1080/01433768.2020.1835183
- Zarei, Fatemeh. (2020). Improving the rural landscape of Komsar Village in Guilan Province [Master's thesis,

tion. The identification, screening, eligibility assessment, and final selection of studies were reported through the PRISMA flow diagram. After thematic, temporal, and document-type filters were applied, 1,064 records from Web of Science and 316 records from Magiran entered the screening process. Following title, abstract, and full-text evaluation, 219 studies met the inclusion criteria and were selected for qualitative content analysis. For each study, information was extracted on publication details, landscape type, research objective, method, technology or assessment tool, assessed landscape dimension, findings, opportunities, and limitations. The data were organized in Microsoft Excel and coded according to historical, physical, spatial, perceptual, cultural, functional, and participatory dimensions. The studies were classified into five analytical clusters: traditional methods and landscape improvement; virtual reality and three-dimensional reconstruction; perceptual and cognitive assessment; participatory methods, cultural valuation, and cultural ecosystem services; and Geographic Information Systems, remote sensing, and spatial documentation.

Findings

The selected studies were organized into six thematic fields. Cultural ecosystem services formed the largest group with 113 studies. Virtual reality included 34 studies, cultural landscape and visual preferences each included 22 studies, rural landscape included 15 studies, and landscape improvement included 13 studies. The findings show that cultural landscape research has moved beyond physical form and visual quality. Studies on cultural ecosystem services and participatory assessment focused on identity, memory, spirituality, recreation, aesthetic experience, local knowledge, and sense of place. Interviews, questionnaires, participatory mapping, and Public Participation Geographic Information Systems helped convert community knowledge into spatial information, although their results depended on participant selection and social context. Geographic Information Systems and remote sensing supported land-use analysis, change detection, heritage management, and conservation prioritization. Their strengths were spatial accuracy and the integration of multiple data layers, but they could not independently explain cultural meaning, memory, or emotional attachment. Photogrammetry, laser scanning, unmanned aerial vehicles, and three-dimensional modeling improved geometric documentation, reconstruction, change monitoring, and digital model production. Their limitations included equipment cost, specialist knowledge, processing time, and large data volumes. Virtual reality and interactive three-dimensional environments reconstructed historical landscapes, presented current conditions, and compared intervention scenarios. They also improved communication between experts, communities, and decision-makers. Their reliability depended on source-data

quality, historical accuracy, and the similarity between virtual and real experience. Perceptual and cognitive studies used photographs, questionnaires, eye tracking, saliency maps, electroencephalography, and virtual environments. These tools provided evidence about visual attention and emotional responses, but could not independently explain identity, memory, cultural value, or sense of belonging. Overall, no single method or technology addressed all dimensions of cultural landscapes.

Conclusion

Emerging technologies can strengthen multidimensional cultural landscape assessment when used in a complementary, context-sensitive, and phased manner. Their role is not to replace historical, field-based, perceptual, or participatory methods, but to connect different forms of evidence and improve the documentation, visualization, and interpretation of landscape information. Based on the reviewed studies, a flexible five-stage pathway is proposed. The first stage involves understanding the historical, cultural, environmental, and social context and collecting stakeholder views. The second focuses on spatial and geometric documentation through Geographic Information Systems, remote sensing, photogrammetry, laser scanning, and three-dimensional modeling. The third identifies non-material values and cultural ecosystem services through interviews, questionnaires, participatory mapping, and local knowledge. The fourth uses three-dimensional simulation, virtual reality, and perceptual assessment to examine existing conditions or proposed scenarios. The fifth integrates historical, cultural, spatial, geometric, and perceptual findings within a participatory decision-making process. This pathway is not a fixed model. Its stages and tools should be adjusted to the landscape type, research objective, spatial scale, cultural context, available resources, and stakeholder needs. The main limitation is that the pathway was developed through systematic review and qualitative synthesis and has not yet been tested in a specific field case. Future studies should apply it in different cultural landscapes and evaluate its practical effectiveness.

Keywords: Cultural landscape, Visual assessment, Virtual reality, Emerging technologies, Multidimensional Assessment

A Systematic Review of Multilateral Methods for Cultural Landscape Assessment Using Emerging Technologies

Elham Ghaderian¹, Morteza adib², Saeid Norouzian-Maleki^{3*} & Behzad Malekpour-Asl²

s_norouzian@sbu.ac.ir*

- 1. M.A. in Landscape Architecture, Shahid Beheshti University, Iran
- 2. Assistant Professor, Faculty of Architecture and Urban Planning, Shahid Beheshti University, Iran
- 3. Associate Professor, Faculty of Architecture and Urban Planning, Shahid Beheshti University, Iran

Received: 2025.3.2

Accepted: 2026.8.1

doi:

Knowledge of Conservation and Restoration

pISSN: 2538-6093 eISSN: 3060-6217

This journal adheres to COPE guidelines. Access to this article is free for all. Any non-commercial use of it is permitted, provided appropriate attribution is given.

Introduction

Cultural landscapes are formed through the interaction between human communities and the natural environment. They include physical elements such as settlements, agricultural lands, roads, vegetation, water systems, and land-use patterns, as well as non-material dimensions such as collective memory, cultural identity, local knowledge, social practices, visual experience, and emotional attachment to place. Cultural landscapes should therefore be understood as living environments rather than as fixed physical settings. Their multidimensional character makes assessment complex. Methods that focus only on physical form or visual quality cannot fully identify historical, social, cultural, perceptual, and ecological values. Traditional approaches, including historical documents, field observation, interviews, questionnaires, and community participation, provide information about local identity and lived experience, but may be limited in documenting spatial relationships, monitoring change, or visualizing interventions. Emerging technologies have expanded assessment possibilities. Geographic Information Systems, remote sensing, photogrammetry, laser scanning, three-dimension-

al modeling, virtual reality, eye tracking, and electroencephalography can support data collection, analysis, visualization, and interpretation. They can improve spatial accuracy, reconstruct historical environments, compare scenarios, and provide evidence about users' responses. However, they cannot independently reveal collective memory, cultural meaning, indigenous knowledge, or sense of belonging. Their value is greatest when combined with historical, perceptual, and participatory methods. This study aimed to identify and compare cultural landscape assessment methods, examine the opportunities and limitations of emerging technologies in combination with perceptual and participatory approaches, and propose a flexible, phased pathway for multidimensional assessment.

Methodology

The study used a qualitative systematic review of Persian and English literature published between 2000 and 2024. Searches were conducted in Web of Science and Magiran. The search strategy covered six thematic groups: cultural landscape, rural landscape, virtual reality, visual preferences, cultural ecosystem services, and landscape improvement or rehabilita-